

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, Grzeszkowej 7.

Na telefon 279. — Konto czekowe Pocz. Rasy Oszczęd. Nr. 141328

Wszystkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracji Komunikaty przesłane Redakcji nie będą uwzględnione.

Redakcja rękopisów nie zwraca.

Redaktor naczelny przyjmuje od 11½ do 12 w południe.

Cena Nru

20 H.

Prenumerata: w krakowskiej prowincji mies. 470—, kwart. 1410—M

w Krakowie z odnośnikiem do domu 530—, 1590—,

Na prowincji: z przesyłką poczt. 530—, 1590—,

Za granicą: z przesyłką pocztową 725—, 2175—,

Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia od wyrazu 10— Mk., wiersz nonparel 1-szpalit Mk 50. Nadzwyczajne Mk 75—. Wiersz nonparelowy 1 szp w tekście Mk 95—. Wiersz rozp. 1 szpalit, na 1. stronie 120 Mk Gratulacje 500 Mkp. — Ceny ogłoszeń zagr. o 100% droższe.

Podłoże strejku kolejowego w Niemczech.

Kraków, 8 lutego.

(Ben) Wybuch powszechnego strejku kolejowego w Niemczech jest zjawiskiem dość zagadkowym. Pośród wszystkich państw zwycięskich i zwyciężonych Niemcy zdawały się być jedyną oazą, gdzie życie gospodarcze rozwija się w całej pełni, podczas gdy wszędzie dookoła, na Zachodzie jak i na Wschodzie bezrobocie, zastój i głód dają się dotkliwie we znaki. Ten swój stan pomyślny zawdzięczają Niemcy niskiemu stanowi marki niemieckiej, pobudzającemu ich przemysł do jak najintensywniejszej pracy. Wprawdzie równoległe ze spadkiem marki wzrastała i drożyzna a z nią pojawiały się w krótkich odstępach czasu żądania robotników i urzędników nowych podwyżek płac, w tak pomyślniej koniunkturze jednak powyższe te przyszanowano bardzo chętnie, byle nie przeszkadzać ani na chwilę nader zyskowej produkcji.

Niemniej i płace urzędników i robotników państwowych szły w parze z ogólnym ruchem zwykłym. Ostatnią podwyżkę, dość znaczną — bo powodującą dla państwa wydatek 15-miliardowy, dostali oni 21 listopada u. r., tak iż płace ich zaczęły się od niej odchodzić już to wyższe już też niższe od płac w przedsiębiorstwach prywatnych, niegodzi jednak z nimi się zgadzają. Widocznie jest stąd, że nie ekonomiczne powody są przyczyną obecnego strejku, przynajmniej zaś nie są one jego główną przyczyną. Świadczy o tem również bardzo energiczne zwalczanie tego strejku przez socjalistów większości jak i przez „niezależnych”, których organy „Vorwärts” i „Freiheit” potępiają strejk obecny w najostrzejszych słowach, nie cofając się przed zarzutem zdrady państwa. Popierają natomiast strejk związki zawodowe kolejarzy oraz ogólny związek urzędników, przeznaczając na wsparcia dla strejkujących poważne sumy.

Socjaliści niemieccy nie mniej troszczą się o zachowanie popularności i swych wpływów wśród robotników i urzędników niż socjaliści innych krajów. Stanowiąc nadto główny trzon koalicyi rządowej nie spotkaliby się oni z większym oporem ze strony innych stronnictw rządzących, gdyby poparli stawiane przez strejkujących żądania podwyżki płac, o ile żądania te byłyby istotnie ekonomicznie uzasadnione. Tymczasem zarówno cały parlament, oczywiście z wyjątkiem najskrajniejszej lewicy, jak i cała prasa niemiecka, jednogłośnie potępia strejk i zażądała od rządu jak najenergiczniejszych represalij przeciw strejkującym. Istotnie rząd niemiecki i socjalistyczny przydant Rzeszy Ebert, nie wole robiąc sobie z tego, że jego dawni towarzysze rzemieślniczy, wydal szeregiem bardzo ostrych zarządzeń przeciw strejkowym, jakich nie powstydziliby się żaden rząd prawicowy i absolutny.

Tak radykalne środki, jak zwolnienie ze służby każdego pracownika, który dłużej niż przez 2 godziny absentował się będzie od pracy, skonfiskowanie złożonych po bankach funduszy kolejarzy, aresztowanie przywódców strejku, uchodzącyby niewątpliwie u nas za zbyt bezwzględne. A takie właśnie środki stosuje lewicowy, nawpół socjalistyczny rząd niemiecki, mając po swojej stronie opinię publiczną.

Mimo iż strejk po tygodniu trwania nietylko nie słabnie lecz rozszerza się na inne kategorie służby państwowej i granicznej, mimo, iż Berlin to nie obecnie w ciemnościach i pozbawiony jest wody skutkiem strejku w zakładach miejskich, rząd nie cofa się z zajętego początkowo stanowiska odmownego i wstrzymuje się nawet pertraktować ze strejkującymi. Sytuacja więc nie poprawia się, lecz raczej pogarsza. Pytając się o wynik tego potężnego i groźnego strejku musimy sięgnąć do podłoża, na którym on prawdopodobnie powstał i

Podpisanie polsko-francuskiego traktatu handlowego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

M. Warszawa. Z Paryża donoszą: Wczoraj o godz. 6-tej podpisane zostały następujące trzy układy polsko-francuskie: Układ wzajemny, dotyczący mienia i praw osób prywatnych, konwencja w sprawie eksploatacji polskich źródeł naftowych oraz konwencja handlowa.

Ze strony francuskiej dokumenty podpisał: Poincaré i Dior. Ze strony polskiej poseł Zamiatyński i radca Doleżał.

Z chwilą podpisania wzmiankowanych układów wchodzi w życie konwencja polityczna polsko-francuska, podpisana w lutym 1921 r.

Paryż. PAT. (Havas). Konwencja handlowa francusko-polska wejdzie w życie w kilka dni po zawiadomieniu rządu francuskiego o jej przyjęciu przez sejm Polski. Główne postanowienia w sprawie taryf celnych są następujące: Co dotyczy towarów francuskich przewożonych do Polski, Francja otrzymuje zniżki w polskiej taryfie celnej dla artykułów, które głównie ją interesują. Zniżki te przedstawiają się jak następuje: Na ogół import francuski do Polski korzystany z klauzuli państwa najbardziej uprzywilejowanego i z największych udogodnień taryfowych. Te same ulgi przysługują francuskiemu importowi towarów, które nie pochodzą bezpośrednio z Francji, a przewożonych do Polski za pośrednictwem towarzystw handlowych francuskich albo polskich. Pewne artykuły francuskie, jak wina,

likier, biżuterie, nici, tkaniny itd. będą korzystały z ulg do 50%. Co się tyczy importu polskiego do Francji, to pewne artykuły polskie, w tem ziemiopłody, nafta, oleje itd. będą korzystały z najniższej taryfy celnej. Oprócz tego około 40 artykułów wyszczególnionych na liście może być wprowadzanych do Francji według skali pośredniej, której stawki przedstawiają się jako pewna procentowa różnica między oboma kolumnami taryfy francuskiej. Procent ten waha się między 25 a 75%. Osobny artykuł konwencji przewiduje zaprowadzenie świadectw pochodzenia towarów, co ma na celu zabezpieczenie, aby z ulg powyższych korzystały wyłącznie towary pochodzące z jednego z obu krajów, a wywożone do drugiego. Inne postanowienia regulują sprawę komiwojażerów i spółek, którym przysługują ulgi ułatwienia i zabezpieczenia na zasadzie wzajemności. Osobne też uregulowano sprawę przewoźników wychodzących, przyczem Polska zobowiązała się do przyznawania jak największych ułatwień dla przewoźników emigrantów pod flagą francuską. W końcu konwencji postanawia, że towary francuskie składane tymczasowo w Polsce, a przysługujące do tranzytu przez Polskę, albo też do reeksportu, będą wolne od cła. Niektóre przedmioty, jakoto: samochody, tkaniny, wina i alkohol mają jeszcze zabroniony wstęp do Polski. Dla tych przedmiotów poselstwo polskie w Paryżu udzielać będzie pozwoleń na przywóz w obrębie przyznanego kontyngentu na warunkach, o których bliższych informacjach udziela Ministerstwo handlu i urząd handlu zagranicznego.

Po wyborze Piusa XI. Nowy papież do kardynałów polskich. — Żał mi ludu wiedeńskiego. — Włochy zadowolone z wyboru. — Depesza gratul. rządu polskiego. — Gaspari sekretarzem stanu. — Spóźnieni kardynałowie.

(Telefonem od naszego korespondenta)

M. Warszawa. Po ogłoszeniu wyniku głosowania, którego rezultatem był wybór Piusa XI na stolicę Piotrową, Jego Świątobliwość Ojciec św. Pius XI zwrócił się do kardynałów polskich J. E. kardynała Kakowskiego i J. E. kardynała Dalbora w słowach następujących: W Waszych osobach widzę Polskę, pozdrawiam ją, i proszę jej synów, aby się za mnie modlili. Widziałem bowiem, jak Polacy modlić się umieją. Podziwiam Polaków, i kocham i nadal kochać będę drogą Polskę, za którą moi się nie przestane.

Rzym. PAT. (W. B. K.) Po holdzie kardynałów papież rozmawiając z kilkoma z pośród nich rzekł do arcybiskupa wiedeńskiego, kard. Pilffa: Zawieź błogosławieństwo moje wszystkim wiedeńskim i Austriakom. Wszystkiemu im błogosławie. Powiedz im, że znamą mi jest

ich niedola nie tylko z opowiadań, lecz z tego, o widziałem sam na miejscu. Żał mi tego ludu.

Rzym. (AW) Amerykańscy kardynałowie przybyli do Rzymu w chwili, gdy wybór nowego papieża został już dokonany.

Warszawa. PAT. Rząd polski przesłał nowo obranemu papieżowi depeszę gratulacyjną.

Rzym. (AW). Nowy papież Pius XI zamianował kardynała Gaspariego ponownie sekretarzem stanu. Papież pozostawił cały personal kancelarii apostolskiej w dotychczasowym składzie. Koronacja nowego papieża odbędzie się prawdopodobnie w następującą niedzielę w kościele św. Piotra.

Rzym. PAT. Słery rządowe są zadowolone z wyboru nowego papieża, którego uważają za zwolennika porozumienia z Kwirynalem.

do tego mniej lub więcej ukrytych sprężyn.

Pierwszym przypuszczeniem, jakie się w tej mierze nasuwa, jest, że strejk ten wywołali komuniści. Tak twierdzi przynajmniej konserwatywna „Tägliche Rundschau”, wskazując przytem na nici wiedzące do Moskwy. Czy i w tym wypad-

ku umaczali swe ręce czerwoni władcy Rosyi, trudno oczywiście rozstrzygnąć. Możliwe to jest już choćby dlatego, że zdaniem bolszewików grunt niemiecki jest tak pod względem społecznym jak i politycznym najbardziej podatnym do natychmiastowego wprowadzenia na nim zmian

socialistycznych. Działający w myśl ich wskazówek komuniści niemieccy, mimo swego rozbitcia w parlamencie na szereg zwalczających się drobnych grup, nie ustają w swej działalności parlamentarnej, starając się zwłaszcza o zdobycie organizacji zawodowych. Niedawno temu, bo dopiero 27 stycznia, urządzili oni w Berlinie manifestację za trzecią międzynarodówką przy udziale delegatów wszystkich krajów, akcentując w ten sposób swoją żywotność polityczną i swe nie zamierzone nadzieje zdobycia władzy. Pewien związek między akcją komunistów a obecnym strejkem uwidacznia się i w tem, że zażądali oni nagłe zwołania parlamentu spodziewając się zapewne wzmocnić w nim swą pozycję tą „akcją bezpośrednią“. Mimo to wszystko udział ich w wywołaniu strejku nie jest pewny. Znacznie większą dozę prawdopodobieństwa zawiera natomiast inne, silną rzecz nierzeczywiście przypuszczanie.

Centralnym niewątpliwie problemem niemieckim w dobie obecnej są odszkodowania. Jak wiadomo zażądała Rada Najwyższa w Cannes od Niemiec przedłożenia w 14 dniach planu reparacyjnego na rok 1922. Plan ten istotnie Niemcy przedłożyli, przeznaczając na spłatę reparacyjną w tym roku 187 i pół miliarda. Podwyższając szereg podatków, znosząc subwencje państwowe na obniżenie cen żywności, i zwalniając 25 proc. urzędników doprowadził rząd do tego, że dochody w miejsce 50 miliardów w roku ubiegłym preliminowano obecnie na 103 miliardów, tak iż ogólny deficyt — łącznie z budżetem reparacyjnym — wynosił na 183 miliardów. Na pokrycie tego deficytu posłużyć ma uchwalona po wielkich trudnościach pożyczka przymusowa 1 miliarda marek złotych oraz pożyczka dobrowolna. W ten sposób uzyskali Niemcy żadaną przez koalicję równowagę budżetu — przynajmniej na papierze. Ko-

lica wyrzucała im ich deficyty kolejowe i pocztowe. Niemcy chcą okazać swą dobrą wolę podnieśli o 75 proc. taryfy kolejowe i postanowili zredukować bardzo wydatnie personel kolejowy, tak iż — znowu na papierze — kolej nie mały przynosić deficytu. A tymczasem w parę dni zaledwie po wręczeniu komisji reparacyjnej wspomnianego memoriału wybuchł strejk kolejarzy, z powodu odrzucenia ich żądań, któreby spowodowały nowy 50-miliardowy wydatek dla skarbu państwa. Ten zbieg okoliczności jest bardzo charakterystyczny. Nie wiemy, czy rząd niemiecki celowo doprowadził do wybuchu strejku i nie starał się zapobiedz mu w drodze wzajemnych ustępstw. Szkody wyrządzone przez każdy strejk, a zwłaszcza przez strejk na kolejach, tych głównych arteriach życia gospodarczego, idą w miliardy i rząd musiał sobie dobrze zdawać z tego sprawę. Pewne oznaki zdają się jednak wskazywać, że wołał on narazić społeczeństwo na te ogromne straty, byle uzyskać lepsze szanse złagodzenia zobowiązań reparacyjnych.

Wszak strejk obecny to dla Wirtha i Rathenaua potężny argument, którym będą mogli odpowiedzieć na zarzut, że dobrobyt niemiecki jest w pełnym rozkwicie, że zatem płacić mogą odszkodowania w całej rozciągłości. Strejk obecny to dla nich dowód, że mimo najlepszych chęci nie są Niemcy w stanie w razie utrzymania dotychczas ich zobowiązań reparacyjnych doprowadzić swego budżetu do porządku i że bez zmniejszenia tych zobowiązań marka niemiecka musi dalej spadać. Wiemy zaś jak skutecznie groźba ta działa na Lloyd'a George'a i na przemysł zachodnio-europejski. Przysłowie łacińskie powiada: „is fecit cui prodest“. Trudno obronić się przed wrażeniem, że i strejk obecny spowodował ten, co z niego skorzysta, skorzysta zaś z niego zapewne bez względu na jego wynik — rząd niemiecki.

Z obrad Sejmu.

Warszawa. PAT. Posiedzenie 283. W pierwszym czytaniu odesłano do komisji ustawę o szkole Sztuk Pięknych. Przystąpiono do dalszych narad nad sprawami szkolnymi.

POS. MENDELSON wobec wystąpienia posła Szzippera przeciwko tak zwanym „chederom“ wziął w obronę te szkoły ludowo-religijne, które zdaniem jego szerzyły idee ogólnoludzkie wśród ludności żydowskiej.

POS. KRÓLIKOWSKI w obszernym przemówieniu uskarża się na wielkie niedomagania w dziedzinie szkolnictwa, np. na niewystarczającą ilość pomieszczeń dla szkół, brak opał i t. p. Poruszywszy następnie sprawę redukcji nauczycieli oraz ich uposażenia, mówca zgłasza rezolucję, wzywającą rząd, aby w najbliższym czasie przedstawił plan pełnej realizacji ustawy o budowie szkół powszechnych.

Przedstawiciel ministerstwa skarbu Miśkiewicz oświadczył, że minister skarbu w zupełności zdaje sobie sprawę z doniosłości tej ustawy, jednak musi sobie zastrzedz ponowne odesłanie ustawy o budowie szkół do komisji skarbowo-budżetowej dla poczynienia koniecznych zmian. Według tego projektu akcja budowy szkół, oznaczona na okres 15 lat, spowoduje wydatek 900 milionów rubli złotych, tj. 1350 miliardów marek polskich. Rocznie będzie to wynosiło sumę 90 miliardów marek, z tego połowę pokryłby skarbu.

POS. WOZNICKI sprzeciwia się propozycji odesłania drugiej ustawy do komisji. Oświadcza on, że lud zdobył sobie wprawdzie wpływ w państwie, lecz wpływ ten będzie dopiero wtedy dobitny, gdy lud zdobędzie oświatę. Mówca domaga się zaprowadzenia szkół powszechnych, któreby zrównały różnice, wynikające między dziećmi skutkiem urodzenia, majątku i złagodzą antagonyzmy narodowościowe i wyznaniowe.

Wiceminister wyznał ŁOPUSZANSKI nawiązując do obaw pos. Szzippera, że zapomocą ustawy zgłoszonej będzie umożliwione zniszczenie szkolnictwa mniejszości narodowych, oświadcza, że ani z powodu ustawy przedłożonej, ani z powodu istniejącej ustawy, ani też z powodu praktyki władz szkolnych niema podstaw do obawiania się takich prześladowań. Również odpowiadając na zarzuty innych posłów wiceminister stwierdza, że niema powodu obawiania się prześladowań politycznych. Ministerstwo oświaty zawsze stara się być bezstronnem i stara się utrzymać szkolnictwo zdale od polityki. Po wyczerpaniu ogólnej dyskusji dyskusję szczegółową nad temi ustawami odroczone.

Przystąpiono do głosowania nad nowelą do ustawy o 8-godzinnym dniu pracy.

Wniosek posła Żulawskiego o odesłanie do komisji odrzucono. W głosowaniu przez wychodzenie przez drzwi przyjęto 136 głosami przeciwko 61 zarówno samą ustawę jak i dodatek posła Potocka do ustawy proponowanej przez pos. ks. Wroczyńskiego, mówiący o tem, że w handlu obowiązuje 10-godzinny dzień pracy bez zamykania sklepów w południe.

POS. ŻULAWSKI w imieniu komisji ochrony pracy przedstawia sprawozdanie komisji o wniosku do ustawy z dnia 11 marca 1921 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych w rolnictwie i stawia wniosek: Sejm wzywa komisję pracy, by w ciągu dni 14 najpóźniej przedstawiła sprawozdanie o wniosku nagłym, wniesionym w grudniu z. r. w sprawie umożliwienia działalności związków zawodowych.

Następne posiedzenie w piątek.

Podatek od wzbogacenia się.

Warszawa. PAT. Komisja skarbowo-budżetowa rozpatrywała zwróconą przez plenum sejmu ustawę o podatku od wzbogacenia się przez nabycie nieruchomości. Na miejsce referenta posła Radziszewskiego, komisja przekazała referat posłowi Moraczewskiemu. Po szczegółowej dyskusji przyjęto artykuł 1 z małemi poprawkami, poczem dyskutowano nad artykułem II. Dyskusja wyczerpaną nie została, a dalszy jej ciąg odłożono do następnego posiedzenia, dnia 8 bm.

Przed rozpoczęciem posiedzenia zostały wniesione interpelacje posłów Lewensteina w sprawie walutowej na Górnym Śląsku.

Przed zakończeniem strajku kolejowego w Niemczech.

Odroczenie posiedzenia parlamentu.

Hanower. PAT. (Radio). Posiedzenie niemieckiego parlamentu zostało odroczone do czwartku lub piątku z powodu strejku kolejowego.

Kancelarz Wirth o zgubnych skutkach strajku kolejowego.

Berlin. PAT. (W. B. K.) W czasie rokowań z przedstawicielami związków zawodowych wygłosił kancelarz dr Wirth mowę, kładąc nacisk na to, że odbudowa gospodarcza świata będzie niemożliwą, jeżeli w Niemczech szerzyć się będzie anarchizm. Z Niemcami zanarchizowanemi świat nie zechce rokować i daremny będzie wszelki wysiłek niemiecki, zmierzający do dopuszczenia Niemiec do udziału w odbudowie gospodarki światowej. Przemówienie kancelarza wywarło silne wrażenie na przedstawicielach związków zawodowych.

się z życia politycznego i oczekiwać utworzenia się nowej koalicji, albowiem porozumienia obydwóch frakcji liberalnych. Jeśliby to nastąpiło powróciłby L. George na nowo do życia politycznego.

zgodne ze stanowiskiem Rady Ligi Narodów. Jeśli rząd litewski uzna stanowisko rządu polskiego, wówczas jest nadzieja, że rokowania zostaną podjęte i doprowadzą do pomyślnych rezultatów.

Powstanie tubylców w Indjach.

Londyn. PAT. (Reuter). Depesze z Gorakhpur w północno-wschodnich Indjach doniosły, że dwa tysiące powstańców zaatakowało budynek policyjny. Zginęło dwóch inspektorów policyjnych i 15 agentów policyjnych.

Powstańcy spalili budynek policyjny. Zwłoki zabitych policyjantów powstańcy również spalili. Zginęło dwóch powstańców a kilku odniosło rany. Położenie jest poważne.

Wiedeń. PAT. Rokowania ministrów Hermesa i Grosnera z przedstawicielami kolejarzy doszło do porozumienia. Delegaci związków kolejarzy przedstawiają dziś w związkach oświadczenie ministrów w sprawie zamierzonej podwyżki zarobków stosownie do drożyzny. Przedstawiciele kolejarzy wyrazili przekonanie, że na podstawie uzyskanych przyrzeczeń zdołają skłonić strejkujących, aby w środę powrócili do pracy. Również na konferencji delegatów robotników miejskich z przedstawicielami magistratu doszło do porozumienia.

Z powodu strajku delegacja niemiecka nie wyjeżdża do Genewy.

Hanower. PAT. Radio. Z powodu strejku kolejowego nie może wyjechać do Genewy niemiecka delegacja celem wzięcia udziału w gospodarczych rokowaniach z delegacją polską, dotyczących Górnego Śląska. Pierwsze posiedzenie obu delegacji miało się odbyć dnia 10 lutego.

Lloyd George ustępuje?

Londyn. (AW). „Manchester Gaurdian“ donosi, że jest możliwem, że L. George poda się do dymisji. W takim razie Chamberlain, albo inny przywódca stronnictwa stanie na czele rządu. L. George zamierza wówczas wycofać

Wymiana not między Kownem a Warszawą

(Telefonem od naszego korespondenta)

M. Warszawa. Rząd kowieński przesłał dnia 3 bm. notę do rządu polskiego, w której w ostry sposób występuje przeciw stanowisku rządu polskiego odnośnie do kwestyi wileńskiej. Cała nota utrzymana jest w tonie wyzywającym i uzależnia podjęcie dalszych bezpośrednich rokowań od przywrócenia status quo, pogwałcony przez gen. Żeligowskiego.

Na notę rządu litewskiego odpowiedział minister spraw zagranicznych Skirmunt notą, w której zaznacza, że starał się uniknąć wszelkich dyskusji mogących stworzyć przeszkodę rokowań obu rządów. Stanowisko to jest

Ze stolicy Rosji Sowieckiej.

"Kurier Poranny" zamieszcza szereg listów z Moskwy, z których jeden, ciekawszy, poniżej podajemy:

Bolszewizm rosyjski znalazł swoje wcielenie w osobach najpopularniejszych przywódców ruchu komunistycznego w Rosji — Lenina i Trockiego. Obydwaj są ogromnie popularni, przyczem nie ulega wątpliwości, że w szerokich kręgach robotniczych Trocki cieszy się znacznie większą popularnością aniżeli główny twórca i wieloletni niezłomny kierownik bolszewickiego odłamu socjalno-demokratycznej partii robotniczej Rosji. Być może jest to wyraz specyficznej demagogii, którą Trocki posługuje się w daleko większej mierze aniżeli Lenin. Każde wystąpienie publiczne Trockiego przeksztala się w burzliwą manifestację na jego cześć, jakkolwiek w praktyce obecnie triumfuje kierunek nie Trockiego — radykalny, bezwzględny, lecz Lenina — skrajnie oportunistyczny, liczący się tylko z jednym: jak zachować władzę w ręku komunistów, chociażby kosztem największych ustępstw zasadniczych.

Ta przewaga Lenina nad Trockim daje się spostrzedz w stosunku prasy sowieckiej do wystąpień programowych Trockiego. Weźmy chociażby ostatnią przemowę Trockiego na uroczystym posiedzeniu sovietu moskiewskiego, poświęconem sprawie czerwonej armii. Ostre kanty wojowniczości Trockiego, wyrażające o, jak zwykle wszystkim na prawo i na lewo i wysuwające na plan pierwszy sprawę czerwonej armii zostały w prasie sowieckiej bardzo znacznie złagodzone. Ci, którzy słuchali Trockiego w sali wielkiego teatru dnia 16 stycznia i którzy później czytali streszczenie jego mowy w prasie sowieckiej, byli uderzeni tą różnicą, jaka zachodziła między dwoma tekstami.

Trocki w obecnej chwili wysuwa na plan pierwszy sprawę czerwonej armii, przekonując ogół rosyjski, że armia ta ma do spełnienia wielkie zadanie. Wszystkie mowy Trockiego na temat armii są narechowane wybitną wojowniczością i każdy, kto ich słucha, miłowoli przychodzi do przekonania, że gdyby to od samej tylko woli Trockiego zależało, wojna byłaby nieunikniona.

Trzeba przyznać, że dla podniesienia i postrawienia na odpowiednim poziomie czerwonej armii rządy sowietów robią bardzo dużo. Obecnie nawet wygląd zewnętrzny czerwonej armii w niczem nie przypomina jej wyglądu z czasów inwazji do Polski. Na ulicach Moskwy widzi się krasnoarmiejców zupełnie porządnie ubranych i obutych. Apropozycję armii władze sowieckie przerzuciły na czynniki samo-

rządowe, pozbywając się w ten sposób bardzo znacznej części kłopotów. Obecnie widać, że z szarej masy krasnoarmiejców wyodrębnia się coraz bardziej „komandnyj sostaw” tj. oficerstwo.

Rady żołnierskie, które pierwotnie były na równi z radami robotniczymi i chłopskimi główną podstawą ustroju politycznego Sowdepili, dawno już należą do przeszłości. Oficerowie, odznaczający się już i zewnętrznym wyglądem rozmaitymi odznakami, odgrywają całkiem inną rolę, aniżeli pół roku temu. Salutowanie, wprowadzenie tylko w służbę, znowu powróciło do praktyki armii. Wszystko wskazuje na to, że armia sowiecka szybko europeizuje się i staje się najpoważniejszą podstawą władzy sowieckiej. Wciąganie do armii byłych oficerów carskich przy zapewnieniu im — z jednej strony posłuchu masy żołnierskiej, z drugiej zaś przyzwolonego bytu i traktowania — zdobywa dla czerwonej armii element bardzo pożyteczny, obecnie już zupełnie oddany, traktujący powierzonych mu żołnierzy jako narzędzie polityki narodowej rosyjskiej, której armia czerwona ma służyć. Marzenia na emalistów rosyjskich, przebranych w mundury oficerów czerwonej armii, harmonizują zupełnie z marzeniami prawowiernych komunistów, którzy wierzą w propagowaną i przygotowaną przez siebie rewolucję wszechświatową, obmyślając coraz to nowe sposoby jej przyspieszenia.

Dotychczas komuniści rosyjscy starali się podporządkować ruch socjalistyczny na zachodzie przez odrywanie od istniejących tam partii socjalistycznych grup komunistycznych i tworzenie z nich jednolitej siły, bezwzględnie podporządkowanej rozkazom Moskwy. Obecnie opracowany został plan rozszerzenia tej akcji zapomocą tworzenia „komórek” komunistycznych już nie tylko w obrębie partii socjalistycznych dla dokonania w nich przewrotu wewnętrznego, ale również i w rozmaitych innych organizacjach. Nowa taktyka ma na celu popieranie wszystkiego, co może przyczynić się do rozkładu społeczeństwa burżuazyjnego. Między innymi w Polsce komuniści mają za zadanie wyzyskiwanie wszelkich ruchów sekcjarskich. Cofając się w domu z pozycji komunistycznych moskiewscy inspiratorzy międzynarodowego ruchu komunistycznego usiłują wszelkimi sposobami przygotować grunt dla przewrotu komunistycznego na Zachodzie, uważając, że tylko wówczas będą mogli i u siebie znowu przejść do ataku na kapitalizm, który teraz tak wymownie zapraszają do współpracy. A na wypadek owego przewrotu komunistycznego na Zachodzie czerwona armia, wyszkolona przez byłych oficerów carskich i wychowana w nowych ideach Trockie-

go, ma odegrać pierwszorzędną rolę, do której obecnie jest forsownie przygotowywana.

Ponieważ droga na Zachód, gdzie komuniści rosyjscy spodziewają się przewrotu komunistycznego, prowadzi przez Polskę i Rumunię, przeto w pracy agitacyjnej w armii czerwonej popularyzowane są przedewszystkiem hasła walki z Polską i Rumunią.

Przegląd polityczny.

Współzawodnictwo Francji i Hiszpanii.

Współzawodnictwo Francji i Hiszpanii objawiło się jaskrawo na konferencji w Cannes. Przeciętem sporu jest sprawa Tangeru.

W toku narad, dotyczących projektowanego układu angielsko-francuskiego, jakie się odbyły, między Lloydem George'em a Briandem, przyjęto w zasadzie decyzję w sprawie umiędzynarodowienia Tangeru, wszelako ustalenie szczegółów ołożone zostało do konferencji francusko-angielsko-hiszpańskiej, która ma być zwołana do Londynu. Tak donosi „Daily Mail”.

Sprzecznosc, a raczej współzawodnictwo, interesów Francji i Hiszpanii w Tangerze oddawna już jest przyczyną sporu między tymi krajami. Jeden z ostatnich zatargów powstał na tle koncesji na rybołówstwo, udzielonej tow. hiszpańskiemu, gdy tow. francuskie dawniejsze do tej eksploatacji rościło pretensje.

„Temps”, rozważając proponowany „statut” o Tangerze; wywodzi, że umowa w tej sprawie może być wynikiem paktu francusko-angielskiego, lecz bynajmniej nie jednym z jego warunków. Nie można bowiem przewlekać rokowań, dotyczących paktu, do czasu kiedy Francja i Anglia porozumieją się ze sobą i z Hiszpanią w sprawie wszystkich prerogatyw, przysługujących municypalności Tangeru. Anglia nie chce przyłączenia Tangeru do terytorium hiszpańskiego ani jego wcielenia do hiszpańskiej strefy Maroka.

Francja ze swojej strony może dopuścić do umiędzynarodowienia, byleby władza sułtana była w Tangerze uszanowana i byleby leżono się z niezaprzeczonym faktem, iż w Tangerze interesy ekonomiczne Francji są najdonioślejsze ze wszystkich. „W tych granicach — kończy „Temps” — nie nie sprzeciwia się nawiązaniu rokowań francusko-angielskich, zmierzających do ustalenia statutu Tangeru”.

Ceny złota i srebra.

	na złoto: za	na srebro:
Rubel	mk. 1500	650
Marka niem.	695	180
Korona austr.	500	150
Jednostka państw. należała do		
Unii Łacińskiej	2500	180
Dolar	2015	870
Korona skandyn.	280	215
1 gram czystego kruszcu		
w monet.	1937	80

DR. M. M. GELBER.

Szkice do historii Żydów w Rzeczypospolitej Krakowskiej.

(Ciąg dalszy).

22 marca 1832 r. wypracowali rabin Dow Bor Meisels i wybrani przez gminę żydowską członkowie Mojżesz L. Ilorowicz, Jonasz Geldwehr, Jakób Ejnhorn, Mojżesz Korngold, Jakób Kronengold wspomniane pismo*).

W początku tego pisma czytamy, że z powodu bliskiej „rewizji i emandacji głównych ustaw” starają się uwagę protektorów skierować na tę część zbioru ustaw które specjalnie obchodzą Żydów.

Nie czynią oni tego, aby przez to dać dowód jakiejś nieufności lub obawy, że to można zaniedbać, lecz ponieważ są zdania, że oni, jako strona zainteresowana najwięcej się nadają do przeprowadzenia wysokiej komisji przez ten labirynt i do doprowadzenia do tego stanowiska, z którego ich interesy mogą być najlepiej rozpatrywane. Do tego kroku skłonił ich fakt, że w akcie konstytucyj, której ulepszeniem zajmuje się tera-

źniejsza komisja — są ustalone dla Żydów ustawy, o których 15-letnie doświadczenie poucza, że częściowo są same dla siebie, częściowo przez wzajemny związek i ze względu na skutki w najwyższym stopniu uciążliwe dla biednych mieszkańców, gdyż, gdzie skutkiem republikańskiej formy rządu sterem państwa kierują osoby, których rzemiosło jest takie same, co uciśnianych, tam niema się czemu dziwić, że oni się nie zadowalają korzyściami, których im nierzeczywiste prosty sens ustawy, lecz będą się starali wszelkimi środkami uzyskać dla siebie o wiele lepsze warunki.

Zdając sobie sprawę z tego, że skarga przeciw nim spowoduje dalszą interwencję u rezydentów, pozwolili sobie na innowację o których niema w ogóle mowy w statucie, lub nawet koliduje z nim.

Później następują skargi na te wypadki, w których senat postąpił wbrew postanowieniom statutu. Obejmują one przeważnie a) sprawy podatkowe b) represje przeciw rabinatowi i żydowskiemu instytutom c) utrudnienia zawarte w statucie uobywatelnienia żydowskich mas, zmierzające do zarządzenia tym żalom do rewizji uchwał statutu żydowskiego. Chcemy więc, naszkicować poszczególne punkty tego zażalenia:

1) Według § 22 statutu nie wolno Żydom na ulicy Wiślanej posiadać własnych domów. Teraz sekret rządowy rozszerzył tę ulicę — pomimo znajdujących się na ulicach tablic — od momentu podległości do do strasdomskiemu w myśl wy-

tego artykułu zmuszono Żydów do sprzedania domów za połowę ich wartości.

2) Dla żydostwa całej republiki, liczącego 12.000 dusz ustalono roczny podatek 40.000 guld. pol., podczas gdy na resztę mieszkańców nałożono 36.000 guld. pol. chociaż było ich więcej jak 100 tys. Oprócz tego ściągano za tak zw. „kameralne” 6.536 guld. pol. i 3600 guld. pol. „igłowego” chociaż Żydzi według § 29 statutu mogli być opodatkowani tylko w stosunku ich populacji do reszty mieszkańców i nie powinni płacić żadnych wyjątkowych podatków szczególnie tak zw. „igłowego”. Te nieprawidłowe podatki oznaczono jednak na sejmie innem mianem. Oprócz tego używa rząd według upodobania powierzonych mu żydowskich pieniędzy, z których miał fundować niekompletną szkołę, wydając około 10.000 rocznie z kasy Żydów, co się sprzeciwia § 9.

Nędzne żydowskie opłaty w wąskich ulicach placu prawie że potrójny podatek „podymnego” podczas gdy mieszkańcy ulic chrześcijańskich Kazimierza, gdzie panuje największy ruch miastowy i gdzie Żydzi bezprawnie odjęto prawo własności domów, płacą o wiele mniej. Następnie opodatkował rząd wbrew prawu wszystkich żydowskich służących, pochodzących z obczyzny, sumą, która wynosi połowę ich płacy.

*) Mianowicie wyjeździł z żydowskiej kasy 1340 — 5210 pol. guld. jako kapitał i czynsze na podatkach pol. i żydowskich.

*) Oryginał w wś. arch. państw. Kraków fasc. 439.

Z PALESTYNY.

Imigracja do Palestyny.

Jerozolima. (ZBK.). Wedle oficjalnej statystyki przybyło do kraju w roku 1921 9.000 emigrantów żydowskich. Tę stosunkowo niewielką ilość należy przypisać wydanym w ostatnim roku ograniczeniom imigracji. W drugiej bowiem połowie roku 1920 przybyło do Palestyny 10.000 imigrantów żydowskich.

Żydowska drużyna pracy.

Jerozolima. (ZBK.). Z pośród rozmaitych kooperatyw palestyńskich największą jest armia pracy (Gdud Haawoda), licząca 600 ludzi, pracujących w rozmaitych punktach Palestyny. Większa część robotników znajduje się w Nuris na nowonabytych gruntach Funduszu Narodowego, gdzie znajdują się wszystkie centralne instytucje tej organizacji robotniczej. 30 członków gdudu zajętych jest w Migdalu przy budowie dróg, 100 członków pracuje w Tyberiadzie przy budowie nowej drogi dla drzewnicy żydowskiej, 45 członków zajętych jest w Kfar Giladi. Również i w Jerozolimie skupia się od kilku tygodni większa ilość członków gdudu.

Przedsiębiorstwa przemysłowe Agudy w Palestynie.

Wiedeń. (ZBK.). Wedle tutejszego organu Agudy „Jüdische Presse“, zamierzonym jest obecnie utworzenie w Palestynie wielkiej fabryki wyrobów tkanych, finansowanej przez kółka należące do Agudy.

Dwudziestolecie Fund. Narodowego

Jerozolima. (ZBK.). Uroczystość ku uczczeniu Złotego Istnienia Keren Kajemeth trwać będzie 2 tygodnie poczynając od 15 Szwat. F. N. uchwalił nałożyć podatek 2 milców na każde drzewko ożywione w tym dniu zasadzone. W dniu tym ukaże się manifest, podpisany przez palestyńską egzekutywę, Waad Leumi, naczelny rabinat, oraz palestyńska komisja F. N.

ZE ŚWIATA ŻYDOWSKIEGO.

Skon prezesa związku rabinów w Niemczech.

Berlin. (ZBK.). We Frankfurcie zmarł rabin dr. Nobel przewodniczący związku rabinów w Niemczech.

Konferencja w sprawie imigracji do Palestyny.

Jerozolima. (ZBK.). Departament imigracji przy palestyńskiej egzekutywie syońskiej zaprosił centralne urzędy palestyńskie zagranicą na konferencję przedstawicieli tychże urzędów, która ma się odbyć we Wiedniu po ogłoszeniu nowych przepisów w sprawie imigracji do Palestyny.

3) Dla wygody obcych, odwiedzających krakowskie targi przewiduje § 22 tego samego statutu podział koncesji na szynki na sześć żydowskich famitii w pewnym określonym porządku lat. Wprawdzie odnośny artykuł nie przewiduje, co się stanie po upływie tego okresu czasu jednak można przyjąć, że ponieważ targi odbywają się regularnie co pewien czas — więc jest sposobność do rozdania tego prawa innym rodzinom żydowskim. Mimo to po upływie pierwszego okresu, który został ustalony na 6 lat zniesiono zupełnie koncesje na prowadzenie szynków.

4) Pomimo § 28 wielu Żydom, którym przyznano prawa obywatelskie i używali tych praw bez jakichkolwiek ograniczeń, odmówiono mieszkań w chrześcijańskim Kazimierzu.

5) Punkty 9, 10, 11, 12 i 13 traktują sprawę represji rządu względem żydowskiego rabinatu i różnych instytucji.

Według § 7 powinno się dodać rabinowi — celem redagowania sądów w europejskim języku — chrześcijańskiego tłumacza, biegłego w języku hebrajskim i polskim. Wybór takiego człowieka padł ze strony rządu stale na Żyda przechrzczonego, co bardzo przygnębiało rabina, jako głowę religii żydowskiej i obciążało niepotrzebnie gminę wydatkiem 1500 gold. pol. Tę całą instytucję można według zdania wnoszącego zażalenie — łatwo znieść zupełnie.

Następnie według § 8 statutu żydowskiego mu-

Wśród pisarzy żydowskich w Berlinie.

Berlin. (ZBK.). W ostatnich dniach stycznia odbyło się tutaj pod przewodnictwem Ch. N. Bialika ostateczne zebranie konstytuujące zawodowego związku hebrajskich i żydowskich literatów i dziennikarzy w Berlinie. Zebranie zatwierdziło statuty stowarzyszenia oraz dokonało wyboru stałego komitetu, w skład którego weszli: Baal Mischzowes, Z. Sznour, W. Lacki, B. Katz; D. Berglsohn, M. Kleinmann i D. Eishorn.

Z ruchu syońskiego.

Komitet rejonowy „Hitachdutu“ w Krakowie postanowił na posiedzeniu swym z dnia 30 ub. m. przystąpić do pracy reorganizacyjnej i wzmocnienia tego ruchu w zach. Małopolsce. Hasło „Hitachdutu“, narodowe i społeczne wyzwolenie narodu żydowskiego w Palestynie musi być urzeczywistnione, a środkami ku temu celowi zdążającymi są wychowanie silnego i zdrowego elementu chalucowego, zebranie funduszy na „Keren Hajesod“, Żydowski Fundusz Narodowy i Bank robotniczy w Palestynie. Celem wprowadzenia w życie tego programu Komitet rejonowy utworzył stały sekretariat i wzywa wszystkich zwolenników Hitachdutu, by natychmiast zabrali się do pracy organizacyjnej i o tem donieśli sekretaryatowi.

Praca Hitachdutu na miejscu będąc zaledwie słabym odbiciem ogromnego poświęcenia się robotnika i chaluca w Palestynie będzie ustawicznie domagać się od całego społeczeństwa żyd. spełnienia dziejowego obowiązku.

Sekretariat Komitetu rejonowego „Hitachdutu“ dla zach. Małopolski w Krakowie, Stradom 15, ofic. otwarty codziennie z wyjątkiem sobót i świąt żydowskich od 10—12 i 4—7.

Czy gość hotelowy płaci daninę.

Nie płaci jej nawet stały lokator hotelu.

Rozporządzenie wykonawcze pana ministra skarbu z dnia 7 stycznia do ustawy o daninie wyjaśnia dostatecznie, że mieszkaniowiec hotelu, czy to stały, czy nie stały gość, nie płaci danej daniny jako lokator czy sublokator.

Właściciel hotelu płaci daninę podwójną, bo jako właściciel przedsiębiorstwa przemysłowego — 100-krotną wysokość opłaty za świadectwo przemysłowe i jako lokator, o ile wynajmuje lokal od właściciela domu — wówczas daninę płaci w wysokości dwukrotnej sumy czynszu za rok ubiegły.

W żadnym zaś wypadku gość chwilowy w hotelu nie płaci daniny od zajmowanego numeru, ani też nie płaci jej i taki gość, który stale zajmuje numer.

zaopatrzonym w niezbędne świadectwa szkolne. Lecz ostatnie wybory rabina — mowa tu o wyborach z r. 1832, kandydaci Heisl i Saul Landau — dowiodły niedwuznacznie, że nie zgłosił się żaden kandydat, któryby tym wymogom zadość uczynił, gdyż połączenie studiów gimnazjalnych z teologicznymi było niemożliwe. Tymczasem § 13 skasował wszystkie żydowskie szkoły publiczne, aby zmusić Żydów do uczęszczania do publicznych szkół miejskich, przez co odebrano im w zupełności możność studiowania żydowskiej teologii.

Następnie według § 6 nie wolno było rabinowi wydawać w procesach sądowego orzeczenia, który to zakaz został przez rząd rozszerzony również na sądy rozjemcze, co zmuszało Żydów do prowadzenia publicznych procesów, pociągających za sobą kosztu sporu, a to się przyczyniało do zubożenia żydowskich mas. Rząd domagał się również, aby wszyscy żydowscy prywatni nauczyciele religii poddali się także egzaminowi w polskim języku, jeżeli chcą być kwalifikowani w swoim zawodzie, chociaż według § 3, tylko rabin ma jakiś nadzór nad nauczycielami.

Również ustanowiono nad żydowskim szpitalem, łaźnią i synagogą nadzór wójtów gminnych, co spowodowało niepotrzebne wydatki dla żydowskiej gminy. Podanie powołuje się jeszcze na jeden punkt, który za szkodliwe uważa „kultuwanie Żydów“. Wprawdzie użycono Żydom prawo „regulowania ich morgów kraj“, jednak i

W praktyce jednak właściciele hoteli będą chcieli rozłożyć pewną sumę z zapłaconej daniny na komorne na swoich stałych klientach.

Będzie to jednak przedmiotem prywatnego porozumienia się stron zainteresowanych.

NADEŚLANE.

Za rubrykę tę redakcja nie odpowiada.

Podziękowanie.

Wszystkim, którzy nam z powodu śmierci męża Natana okazali czynną pomoc i współczucie WP. Rappaportowi, kierownikowi szkoły powszechnej, rodzinie WP. Wolfów, grom nauczycielskiemu w Będzinie, uczniom i uczniom tej szkoły składamy z głębi żołądka serca najserdeczniejsze podziękowanie

Marja Willner z dziećmi
w Sanoku.

Złote zegarki

„Omega“, „Schaffhausen“ i t. d. jakoteż srebro stołowe, kandelabry i wszelkie wyroby srebrne i złote oraz brylanty. Biżuterię w wielkim wyborze — poleca po cenach najniższych hurtownie i częściowo M. Kornreich, Kraków, Stradom 3

Komitet zabawowy Z. K. S. „Amatorzy“ w Krakowie

Urządza w sobotę, dnia 11-go b. m. w sali Tow. Lekarskiego przy ul. Radziwiłłowskiej L.

Wielki Bal Galamarzy

Początek o godzinie 9-tej wiecz.

Wstęp tylko za okazaniem zaproszenia. Osoby, które z powodów od Komitetu niezależnych zaproszeń nie otrzymały raczą się po takowe zgłosić w kawiarni Europejskiej przy ul. Gertrudy L. 15, codziennie między godzin 8 — 10 wiecz. gdzie urządza Komitet zabawowy. 201 KOMITET.

Podarki ślubne

srebro oraz wyroby złote, brylanty i zegarki

79 poleca najtaniej

Emil Goldwasser, Kraków, Grodzka 25

JOEL BABAD

Rzeszów

204

BRONIA SAFIER

Ołoszyce

Zaręczeni w styczniu 1922.

Z okazji zaręczyn naszego wice komisarza p. Joela Babada z p. Bronią Safier z Ołoszyc serdecznie gratulujemy. Ku uczczeniu Jego pamięci ofiarujemy 1. daną na Jego imię

Komisja Żyd. Fund. Narod.
w Rzeszowie.

Z okazji zaręczyn naszego kuzyna p. Hermana Leipziga z p. Kornblithówną z Mielca serdecznie gratuluje Rodzina Blitzer z Kolbuszowej.

grunty absolutnie nie mogły wyżywić właściciela. Najlepszym źródłem do zarabkowania były fabrykacje wódek do czego nie dopuszczono Żydów z powodu tych przepisów. Żyd jest zmuszony uprawiać handel, który musiał być w skutkach bardzo szkodliwy, gdyż połowa poświęcających się temu zawodowi jest bez majątku i z tego powodu musiała posługiwać się celem uzyskania środków do życia częściowo poniżającymi środkami.

W ostrych słowach przedstawiono dalej ciężką sytuację gospodarczą, która przyczyniła się do tego, że 4000 osób z powodu braku środków do utrzymania się zostało żebrakami, i którzy stali się ciężarami dla gminy. Gdyby ten smutny stan trwał dalej, wtedyby zagrażało niebezpieczeństwo, iż część ludności, która jeszcze żyje w dobrobycie musiałaby paść ofiarą tych warunków.

Z tego powodu trzeba koniecznie zaradzić tym smutnym stosunkom. Konstytucja z r. 1817 użyła wprawdzie Żydom wielkich ułatwień, a jeszcze większych tym, którzy się wybijają przez wyższe wykształcenie, lecz o tych przywilejach mogli myśleć tylko ci, którzy dzięki swemu dobrobytowi mogli uzyskać wyższe wykształcenie.

Dalszy ciąg nastąpi.

KRONIKA.

Kraków, 8 lutego.

WYŁOŻENIE DO PRZEGLĄDU KSIĄG POBORU DANINY.

Magistrat zawiadamia, że w czasie od dnia 3 do 22 lutego br. będą wyłożone do przeglądu księgi poboru daniny, obejmujące płatników podatku gruntowego, domowo-czynszowego i podatków dochodowego w miejscach uwidocznionych na obwieszczeniach rozlepionych na murach miasta.

Przeciw obliczeniu daniny w wyłożonych do przeglądu księgach poboru wolno płatnikom wnieść odwołanie do Izby Skarbowej w Krakowie przez tutejszy Urząd podatkowy w ciągu dni 14 licząc od dnia 23 lutego br. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty daniny w terminach niżej podanych.

Wymienieni w księgach poboru daniny płatnicy wszystkich trzech kategorii winni uiszczyć daninę w tych księgach daninę w dwu równych ratach, z których pierwsza jest płatna w ciągu 4 tygodni licząc od dnia 16 lutego br., jako ósmego dnia wyłożenia ksiąg poboru do dnia 8 marca włącznie, zaś druga rata w ciągu 6 tygodni po upływie terminu płatności raty pierwszej, tj. w czasie od 9 marca br. do 19 kwietnia br. włącznie.

W czasie od dnia 16 lutego do 20 lutego br. przyjmować będzie wpłaty daniny tymczasowo tutejsza główna kasa miejska w godzinach od 9 rano do 1 popołudniu, a to oprócz urzędu podatkowego, zaś począwszy od dnia 23 lutego będą ustanowione do poboru daniny osobne miejskie kasy, które magistrat poda przed tym dniem do wiadomości.

Główna kasa miejska pobierać będzie wpłaty daniny tylko w walucie markowej.

Niewpłacone w powyższym terminie raty daniny będą ściągane przez magistrat przymusowo wraz z kosztami egzekucyjnymi i odsetkami za zwłokę w wysokości 5% od sta miesięcznie, licząc od dnia następnego po upływie terminu płatności.

BRĄK WĘGLA W KRAKOWIE.

Niedostateczne opałanie szkół.

W czasie ostatnich długotrwałych mrozów mieszkańcy Krakowa wyczerpali zupełnie swoje zapasy węgla. Nieliczne transporty, jakie nadchodzą dla miasta, nie mogą wystarczyć na potrzeby ludności. Jak się dowiadujemy, głównym powodem braku węgla jest nieuczynne stanowisko zarządów kopalnianych, które nie dotrzymują warunków umowy, zawartej z gminą i z właścicielami tutejszych składów hurtowych, a natomiast kierują transporty na prowincję, gdzie pozbywają węgla po wyższych cenach.

Brak węgla odbija się również bardzo dotkliwie na prowadzeniu nauk w szkołach krakowskich. Niektóre zakłady z powodu niedostatecznego zaopatrywania w węgiel już zostały zamknięte, już młodzież musi odbywać naukę w nieopalanym salach. Wskutek licznych przebiegów frekwencja uczniów coraz bardziej się zmniejsza. Jak nas informują, dyrekcje szkół nie mogły zapatrzyć się w zwykłym czasie (tj. w letnich miesiącach) w dostateczną ilość opału z powodu braku funduszy na ten cel. Dziwić się należy, że miarodajne czynniki nie dbają o zdrowie młodzieży i normalny tok nauki, podczas gdy w innych instytucjach państwowych węgla jest pod dostatkiem tak, że nawet korytarze są ciepło opalone.

ZNOWU PODROŻENIE MIĘSA.

Rzeźnicy krakowscy przed pewnym czasem podjęli starania w magistracie o podwyższenie cen mięsa z powodu zwyczajnej cen bydła. Sprawa ta była przed kilku dniami przedmiotem obrad na komisji aprowizacyjnej, która przekazała wypracowanie nowego cennika podkomisji cennikowej. Na wczorajszym posiedzeniu tej podkomisji ustalono następujące ceny mięsa: wołowina z 20-procentową dodatką za 1 kg 310 mk, połówka 380 mk, cielęcina 270 mk. Ceny wieprzowiny pozostają niezmienione.

Znaczne podwyższenie cen mięsa podniósłoby za sobą podwyższenie cennika potraw w restauracjach krakowskich. Nowa taryfa potraw ma być ogłoszona w najbliższych dniach.

Te nowe podwyżki nie mają większego uzasadnienia, spowodują ogólną podwyżkę cen artykułów żywnościowych, co znowu odbije się na kieszeniach konsumentów. Odpowiednie czynniki powinny dążyć do tego, by z województwa krakowskiego nie wywożono bydła do innych województw, skąd spekulanci przemycają je za granicę państwa. Na targowice miejską spędza się coraz mniej bydła, gdyż przed rogatkami miasta wykupują je spekulanci i od razu ładują do wagonów. To samo dzieje się po walach. Dodac

również należy, że w spekulacjach tych biorą także udział pewni rzeźnicy krakowscy, ciągnąc z tego podwójny zysk. Osiągają bowiem podwyżkę cen mięsa w mieście, a ponadto zarabiają na wywozie.

— Śmierć prezesa kruk. Izby skarbowej. Wczoraj w południe zmarł nagle prezes Izby skarbowej w Krakowie Pec, przeżywszy lat 56. Był to pierwszy prezes nowo powstałej Izby skarbowej województwa krakowskiego, na którym to stanowisku pozyskał sobie uznanie i ogólną sympatię ze względu na sumienne i obywatelskie załatwianie podległych mu spraw. Sp. Pec był uprzednio dyrektorem krajowej dyrekcji skarbu.

— Miejski podatek obrotowy. Sekcja II i III Rady miasta na wczorajszym wspólnym posiedzeniu rozpatrywały projekt statutu o miejskim podatku obrotowym. Po przeprowadzeniu dyskusji ogólnej, odłożyły Sekcje dyskusję szczegółową nad tym projektem do najbliższego posiedzenia.

— Dowcipny włamywacz. Do mieszkania p. Maryi Maćkowskiej przy ul. św. Wawrzyńca 1. 5 włamał się onegdaj jakiś opryszek i z zamkniętej szafy skradł 40.000 mk. Włamywacz zostawił na stole kartkę do poszkodowanej treści następującej: „Proszę pani, dziękuję bardzo pani szanownej za pieniądze, którym zabrał pani dziś z biurka. Z poważaniem (podpis nieczytelny)”. Na drugiej stronie kartki widniał dopisek: „i którym otworzył wytrychem”. — W dniu wczorajszym wpadł w ręce policji sprawca tego włamania. Jest to 17-letni Stefan Lyko, robotnik gazowni miejskiej; w śledztwie przyznał się on do kradzieży i do podrzucenia kartki, której autorem miał być jakiś kolega Lyki. Pieniądże oddał on do przechowania bratu swemu Karolowi. Dalsze śledztwo w toku, gdyż pieniędzy dotąd nie odebrano.

— Pod zarzutem kradzieży 150.000 mk z zamkniętego mieszkania p. Ignacego Deutschera, urzędnika prywatnego, zamieszkałego przy ul. Krakowskiej 1. 29, aresztowano wczoraj Franciszka Żaka (lat 35) z Czulowa, pow. Wieliczka.

— Na gorącym uczynku. Policja ujęła dwóch młodocianych złodziei, Stefana Sawickiego (lat 19) i Stanisława Straszewskiego (lat 16) w chwili, gdy z wystawy w sklepie Lubańskiego przy ul. św. Anny usiłowali skraść szal wartości 8.000 mk.

— Nie trzeba spać w pociągu. Jadącemu w pociągu z Oświęcimia do Krakowa p. Oświęcimskiemu skradł jakiś nieznany towarzysz podróży w chwili, gdy Oświęcimski zasnął, dwie walizy z dwoma ubraniami i bielizną znacznej wartości. Nadto prawdopodobnie ten sam nieznany pasażer skradł mu z kieszeni marynarki portfel zawierający 900 marek niemieckich, 6040 marek polskich i dokumenta.

— Tajemnicze postrzelenie. Wczoraj o godz. 6 wiecz. zgłosił się na stacji pogotowia ratunkowego 40-letni Adolf Amster, kupiec, który wśród niezbadanych okoliczności został postrzelony w lewą rękę na ul. Warszawskiej. Lekarz pogotowia oważył rannego i oddał go opiece domowej.

— Pożar. W ostatnich dniach mnożą się wypadki pożarów mieszkaniowych, spowodowanych wadliwością pieców. W dniu wczorajszym znowu interweniowała straż ogniowa przy podobnym pożarze, powstałym w domu pod l. 9 przy pl. Szczepańskim. W mieszkaniu p. Tadeusza Glińskiego na II piętrze zapaliła się podłoga oraz belkowanie od pieca kaflowego, stojącego bezpośrednio na podłodze. Straż pożar ugasiła, wyrabawszy część podłogi. Szkoda bardzo wielka.

Z teatru, literatury i sztuki.

— Z teatru J. Słowackiego. Jutro, we czwartek jedyne w tym tygodniu publiczne przedstawienie „Horsztyńskiego”, gdyż wszystkie inne wykupiono w całości. Arcydzieło Słowackiego, stale pociąga tłumy. Przedstawienie kończy się obecnie przed 11-tą. W sobotę po raz 1-szy wesoła komedia Molnara „Pan obrońca”. W niedzielę pop. po raz 1-szy po cenach znizowanych „Dzieje salonu” Wroczyńskiego.

— Miejski teatr Opera. Operetka w Krakowie. Dziś „Odmłodzony Adolar”, jutro „Madame Butterfly” z p. Mokrzycką. Sensacyjna, pełna wytwornego wdzięku muzycznego, operetka Szwarca „Królowa Cyrku” w najbliższych dniach tygodnia ukaże się na repertuarze naszego teatru w wykonaniu najwybitniejszych sił operetkowych w reżyserii p. Dyr. St. Połńskiego.

— Z teatru „Bagatela”. W sobotę pop. po cenach znizowanych o 70 proc. dla młodzieży i inteligencji „Upiory” Ibsena z p. Kosińskim. Początek wyjątkowo o godz. 3.30. Wieczorem „Ulubieniec kobiet” o godz. 7 ze względu na na mającą się w ten dzień odbyć maskaradę artystów teatru „Bagatela”.

Maskarada Artystów Teatru Bagatela rozpocznie się w sobotę o godz. 11 wspaniałym programem o szczegółach którego doniosą afisze. Ograniczoną liczbę zaproszeń wydaje komitet artystów w kancelarii teatru.

— Emil Telmanyi w Krakowie. E. Telmanyi, sławny skrzypek, którego każdorazowe pojawienie się na estradzie wywołuje u nas łatwo zrozumiałe zainteresowanie, wystąpi w Krakowie we wtorek 14 bm. w Starym Teatrze.

— Wesoła Cwórką Warszawską, złożona z najświetniejszych sił warszawskich teatrów, a więc: J. Czernichówny, niezrównanej prima baleriny warszawskiej, najpopularniejszego w Polsce piosenkarza Karola Hanusza, oraz pp. Ratolta i Henryka Szatkowskiego, przedstawicieli prawdziwego humoru, da u nas w Krakowie w przejeździe do Lwowa tylko jeden wieczór tryskający humorem, a to w niedzielę 12 bm. w Starym Teatrze. Bilety są już do nabycia u Braci Lipskich, Sławkowska 8.

Koncert Leona Cortillego, który miał się odbyć dnia 17 bm. został z powodu nagłej niedyspozycji artysty przełożony na 22 bm.

REDUTA CZYTELNI TOW. 25. bm. W STARYM TEATRZE

Zaproszeń nie wysyła się. Po zaproszenia zgłaszać się należy do sekretaryatu (Linia A. B. 39) od godz. 6—8 wieczór. 207

Z SALI ODCZYTOWEJ.

Dwa odczyty prof. Uniw. lwowskiego Dra Schorra.

Kollegium Wykładów Naukowych zgotowało nam ostatnio miłą i sympatyczną niespodziankę, urządzając dwa wykłady wybitnego orientalisty profesora uniwersytetu lwowskiego Dra Mojżesza Schorra. Przed ilościową pokazną a jakościowo bardzo dobrą publicznością naszkicował prelegent na barwnym tle dziejów Bliskiego Wschodu starożytną historię żydowską. Ilustrowane ciekawymi przebiegami wywody prof. Schorra wzbudziły również i najnowsze zdobycze archeologicznych badań.

W szczególności drugi odczyt poświęcony przedewszystkiem porównaniu kulturalnych pierwiastków Babilonu i Palestyny, wzbudziły wśród audytoryum bardzo wielkie zainteresowanie. Nawigując rzeczową, choć niepozbaną ciepłego, uczuciowego podkładu polemiką do napastliwej broszury asyryjologa, prof. Delitscha „Die grosse Täuschung”, odmawiającej żydowskiej kulturze twórczej oryginalności, oświadcza się prelegent pozytywnie za dotychczasowym poglądem, który przypisywał trzem narodom: greckiemu, rzymskiemu i żydowskiemu równy udział w powstaniu dzisiejszej cywilizacji europejskiej. Szczegółowa analiza zależności kultury żydowskiej od innych wschodnich stwierdza niezbicie, że wszystkie te przyczynki zewnętrzne były tylko surowym materiałem, którego syntetycznym skojarzeniem i usystematyzowaniem należy wyłączenie przypisać żydostwu, zwłaszcza zaś do robek etyczno-społecznych starożytności, kulminujący w monoteistycznym światopoglądzie jest niezaprzeczalnie oryginalnym dziełem żydowskim.

Należałoby sobie tylko życzyć, byśmy w rychłej przyszłości posłyszeli raz jeszcze znakomitego uczonego, który oczywiście nie mógł w wąskich ramach kilku godzin pomieścić całej bogatej treści tematu.

A także sala znacznie większa byłaby waleczną.

Uprasza się uczestników wycieczki o zabranie sanek.

CRICUI-LEDOUX.

MISTRZOSTWO SZWAJCARYI.

Wyrok śmierci za rabunek.

Kraków, 8 lutego.

Do dnia 7 stycznia br. między godz. 3 a 4 nad ranem napadło czterech bandytów uzbrojonych w rewolwery na dom Franciszka Kowalka, gospodarza w Brodach pow. Chrzanów. Bandyci włazili się przez okno do pokoju; żona Kowalka, obserwując w pokoju obcych ludzi zerwała się z łóżka i poklepała do sąsiedniej izby, jeden z bandytów podał jej jednak za nią i porwawszy ją za rękę pod przoną rewolweru tłamał jej wrzesał do sypialni. W tej chwili dwóch innych bandytów zawołało: „Daj pieniądze, albo wymordujemy was tu wszystkich!” Kowalkowa poczęła krzyczeć, a wtedy jeden z bandytów zbliżył się do niej i kopnął ją nogą tak silnie, że Kowalkowa runęła na ziemię. Drugi bandyta rzucił się na wpadającego właśnie do pokoju Kowalka i pchnął go na maszynę nad szycia tak, że Kowalik padając na ziemię skaleczył się w głowę i plecy. Córkom Kowalików Helenie i Stanisławie kazali bandyci położyć się do łóżka i milczeć. Po sterowaniu całej rodziny bandyci splądrowali me szkanie i zabrali z kufrow 1,100.000 mk. w go-tówce, srebrny zegarek i trzy sznurki korali war-tości 250.000 mk.

Po dokonanych rabunku jeden z bandytów zbliżył się do 16-letniej Stan stawy Kowalik i poważszy ją na ziemię, chciał dopuścić się na swej ołtarze gwałtu. Nagle zapukał do okna budyty, stojący na czatach i dał znak do ucieczki. Bandyci momentalnie wybiegli, zabierając ze sobą zrabowane rzeczy.

Pod zarzutem współudziału w powyższym rabunku aresztowano 28-letniego Tymoteusza Jarosza, który stanął wczoraj przed trybunałem dożywotnim w tutejszym sądzie okr. karnym. Jaroszek stwierdził przeprowadzone śledztwo, Jaroszek w towarzystwie znanych bandytów: Józefa Kozy z Trzebuniec, Piotra Orkina z Wozniak i „Antka” Hermanowego dotąd nazwiska, przybył dnia 6 stycznia br. do Piotra Romanowskiego w Rusocicach. Ów „Antek” idąc z Pawłem Romanowskim z Rusocic po wódkę, w drodze powrotnej natknął się na posterunkowych Kopcia i Ruska z posterunku policyjnego państw. w Czernichowie, których skrytobójczo wystrzelał z rewolweru pomordował. Szajka ta nazajutrz dokonała napadu na dom Kowalików w Drodzieh, a dnia 10 stycznia mordowała rabunkowo na księdzu Wojciechu Janisie w Pulezowcach obok Zatoru. Ponadto w imieniu szajki podejrzano jest o

kierę łanych fabryk i miedziarni rębunkowych, popielniących w pow. krakowskim, chrzanowskim, oświęcimskim i wadowickim, a nade wszystko prawdopodobnie na Górnym Śląsku.

Na wczorajszej rozprawie stanął tylko Jarońsz, jedyny dotąd aresztowany z całej szajki. Rozprawie przewodniczył s. s. o. Trzaskowski, w trybunale zasiadali: s. s. o. Baczyński, Czuma i Drożdżajkowski, oskarżał prokurator Michałowski, bronił adw. dr. Lewajewski.

Przesłuchani jako świadkowie członkowie rodziny Kowalików rozpoznali stamowca w osobie osk. Jarosza jednego z uczestników napadu na jego domostwo. Również z sznury korali, znalezione przez organa policyjne w domu Jarosza, rozpoznali Kowalikowie jako swą własność, zabraną im podczas tego napadu. Oskarżony wypierał się, jakoby był krytycznej nocy u Kowalików, natomiast twierdził, że wspólnicy jego zabrali go pod groźną rewolwerów na tę wyprawę i kazali mu czekać na siebie na skraju lasu bód wsią, a po powrocie z rabunku dali mu z sznury korali.

Po przemówieniach prokuratora i obrońcy, trybunał po półgodzinnej naradzie ogłosił wyrok, uznając Tymoteusza Jarosza winnym zbrodni rabunku i skazując go na karę śmierci przez rozstrzelanie. Egzekucję wykonano o godz. 4.15 popołudniu na podwórzu więziennem.

Jak się dowiadujemy, nadszedł wczoraj do Krakowskiego sądu okręgowego telegram z Katowic, że dała 6 bm. ujęto 6 bandytów pod Katowicami, a między nimi Józefa Kożę, Piotra Orlika i tajemniczego „Antka”. Bandyci będą przewiezieni do Krakowa, gdzie staną w tych dniach przed sądem doraźnym.

W ostatniej chwili dowiadujemy się szczegółów, dotyczących aresztowania Kozy i Orkisz. Kozę aresztowano w jego mieszkaniu w Katowicach. W chwili wkraczania policyi Kozą spożywał właśnie obiad. Spostrzegłszy policyantów, zerwał się ze stołka, ale widząc wymierzone ku sobie lufy rewolwerów, padł na ziemię, wyciągając rękę ku kurcie, która leżała opodal na krześle. Policyjanci przeszkodziwszy Kozie w pochwyceniu kurki przekonali się, że w kieszeni znajdowały się cztery granaty ręczne, dwa rewolwery Mausera, a nadto rozmaite proszki i płyny usypiające. Również przy Orkiszu znaleziono granaty ręczne, rewolwery i środki usypiające. Władze krakowskie poczyniły w drodze dyplomatycznej starania o wydanie bandytów krakowskie mu sądowi okręgowemu karnemu.

Echa ucieczki więźniów. Do III komisaryatu policyjnego w Warszawie zgłosił się jeden z więźniów, którzy zbiegli w sobotę z więzienia w Grodzisku, Stanisław Klimek, oddając się dobrowolnie w ręce władz. Zgłoszwszy się wyjaśnił, że nie miał zamiaru ucieczki, ale współtowarzysze gniewaliby się na niego, więc musiał to uczynić dla solidarności. Przyszedszy do domu, obliczył, że lepiej mu wracać do więzienia, gdzie pozostało mu jeszcze do odsiedzenia pół roku, niż narażać się na nową i przykryą w następstwa sprawę, więc wraca z powrotem do więzienia.

Przygotowania na wypadek grypy w wojsku. Jak się „Przegląd Wierzochny“ dowiaduje — w przewidywaniu wybuchu epidemii grypy w wojsku — zostały wydane odpowiednie zarządzenia zapobiegawcze. W myśl tych zarządzeń lekarze wojskowi mają zawczasu obmyśleć plan postępowania na przypadek wybuchu tej epidemii.

W pierwszym rzędzie dotyczy to głównie wyszukiwania odpowiednich pomieszczeń dla izolowania na miejscu lekkich przypadków grypy, nie wymagających zabiegów leczenia szpitalnego, gdyż — jak wiadomo — transportowanie chorych na gripę do oddległych nieraz szpitali wojskowych zwiększa znacznie szanse powikłań, które są bardzo niebezpieczne w przypadkach grypy i z kolei sprzyja rozpowszechnianiu epidemii.

Kolejarze niezadowoleni z nastawy o służbie Kolejowej. W sobotę odbyło się we Lwowie posiedzenie delegatów zarządu okręgowego Związku Zawodowego Kolejowców Rzeczypospolitej Polskiej, Polskiego Związku kolejowców i Kolejarzy urzędni ków dyrekcji lwowskiej. W rezultacie posiedzenia uchwalono wystosować na ręce premiera Piłsudskiego oraz ministra kolei żelaznych protest przeciwko projektowi ustawy o służbie na państwowych kolejach żelaznych. Projekt rządowy został uznany przez przedstawicieli związków za krzywdzący pracowników kolejowych.

REPERTUARE TRATATU M. J. SLOWACKIEGO

Środa: „Morzyński”
Czwartek: „Morzyński”

TEATR MIĘSKI: OPERA I OPERETKA (1)

Sroda: „Odmłodzony Adolat“.
Czwartek: „Madame Butterfly“

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA”

Sroda: „Ulabienie kobiet“.

REPERTUAR OF REPERTORIUM W. NOWOGRADZKI

Sroda: „Krowoderskie zuchy“.

Czwartek: „Krowoderskie zuchy“.

Jak powstają dreadnoughty? W „Razem po-
litej” czytamy:

Jakkolwiek głośny projekt Hughesa wywołał na całym świecie wielkie zainteresowanie sprawami morskimi i wyraz „Dreadnought” stał się zarówno z ust poważnych polityków, jak i z ust cznia szkolnego, mało kto zdaje sobie sprawę z tego, co znaczy Dreadnought. Mianem wino, zwykłego śmiertelnika ogranicza się zwykle do tego, że pod wyrazem Dreadnought kryje się okręty morskie o pojemności kilkadziesiąt tysięcy ton.

Dla zilustrowania, co to znaczy taki olbrzym morski niech służy nam kilka danych. Po pierwsze, statek morski, który można nazwać olbrzymem morskim w nowoczesnym znaczeniu był „Great Eastern” o pojemności 19.000 ton, długości 207 m., szerokości 25,3 m., który posiadał maszyny o sile 7.700 koni mech., a zabierał obok imponujących ilości towarów 4000 (cztery tysiące) osób ze sobą.

Lat 8 pracowało dziennie 18.000 osób, by pomieniony olbrzym wybudować, a do budowy tego zużyto 34500000 kg. walcowanej stali, 2 miliony kg. żelaza, 1 milion kg. miedzi i 6 i pół miliona kg. drzewa.

A jednak pierwszy ten olbrzym nie miał powodzenia, gdyż społeczeństy świat nie dorósł jeszcze do zrozumienia tego tryumfu myśli ludzkiej, tak, że „Great Eastern” został w roku 1891 rozebrany.

Wprawdzie w nowszych czasach buduje się w krótszych terminach, jak to z tabelki widzimy, lecz budowanie olbrzymów morskich jeszcze za bierną latą czasu.

Łatwo tedy zrozumieć, jakie olbrzymie znaczenie ma zrealizowanie ograniczeń aborcji morskich, gdyż te miliony godzin pracy, miliardowe wartości budulca mogłyby iść na cele humanitarne. Za każdy taki Dreadnaught można wybudować dziesiątki szpitali, domów sierot i przytułków starców.

Under the name of the "Baptist Church" in the
city of New York, the following persons were
found to be members of the same, who were
found to be members of the same, who were
found to be members of the same, who were

HANDEL I PRZEMYSŁ

Izba belgijsko-polska. Na posiedzeniu Izby handlowej belgijsko-polskiej w dn. 28 stycznia postąpił polski, hr. Sobański, witałac przewodniczącego Izby Vanderburgha oświadczył, iż reputacja handlowa Belgii zapewnia jej wybitne miejsce na rynkach polskich, które ożywiły się znacznie z powodu polepszenia się sytuacji finansowej Polski. W odpowiedzi swej Vanderburgh położył kład na korzyści, jakie wyniknąć mogą dla przemysłu i handlu belgijskiego z nawiązaniem ścisłych stosunków z Polską.

Drożyzna znów rośnie. Komisya do badania kosztów utrzymania istniejących przy Głównym Urzędzie statystycznym ustaliła, że drożyzna w Warszawie wzrosła w miesiącu styczniu w stosunku do miesiąca grudnia'03 procent. Jest to pierwsza notowana oficjalnie zwykła cena od listopada ub. roku.

Niemcy podwyższyły taryfę kolej. Z dn. 1 lutego weszła w datych Niemczech w życie podwyżka taryfy osobowej na kolejach o 75 procent. Podwyżka ta wynosi w markach niemieckich dla odległości do 75 kilometrów 15 marek niem. dla pierwszej i drugiej klasy, 8 mk. dla trzeciej klasy, dla odległości do 100 kilometrów podwojną, dla odległości powyżej 150 kilometrów potrójną kwotę. Ponorówki kosztują w Niemczech od 1 lutego 1 mk. niem.

Eksport rudy manganowej z Rosyi. W ostatnich czasach wywożone są znaczne partje manganu z Poti do Anglii. W tych dniach przez Konstantynopol przepłynął do Anglii okręt, wiozący 5 tys. ton rudy manganowej. W drodze są 4 statki wiozące 20 tys. ton manganu.

Ze stolicy Rosji Sowieckiej.

„Kurier Poranny“ zamieszcza szereg listów z Moskwy, z których jeden, ciekawszy, poniżej podajemy:

Bolszewizm rosyjski znalazł swoje wcielenie w osobach najpopularniejszych przywódców ruchu komunistycznego w Rosji — Lenina i Trockiego. Obydwaj są ogromnie popularni, przyczem nie ulega wątpliwości, że w szerokich kołach robotniczych Trocki cieszy się znacznie większą popularnością aniżeli główny twórca i wieloletni niezłomny kierownik bolszewickiego odłamu socjalno-demokratycznej partii robotniczej Rosji. Być może jest to wynik specyficznej demagogii, którą Trocki posługuje się w daleko większej mierze aniżeli Lenin. Każde wystąpienie publiczne Trockiego przeksztalca się w burzliwą manifestację na jego cześć, jakkolwiek w praktyce obecnie triumfuje kierunek nie Trockiego — radykalny, bezwzględny, lecz Lenina — skrajnie oporunistyczny, liczący się tylko z jednym: jak zachować władzę w ręku komunistów, chociażby kosztem największych ustępstw zasadniczych.

Ta przewaga Lenina nad Trockim daje się spostrzedz w stosunku prasy sowieckiej do wystąpień programowych Trockiego. Weźmy chociażby ostatnią przemowę Trockiego na uroczystym posiedzeniu sowietu moskiewskiego, poświęconem sprawie czerwonej armii. Ostre kanty wojowniczości Trockiego, wyrażające, jak zwykle wszystkim na prawo i na lewo i wysuwające na plan pierwszy sprawę czerwonej armii zostały w prasie sowieckiej bardzo znacznie złagodzone. Ci, którzy słuchali Trockiego w sali wielkiego teatru dnia 16 stycznia i którzy później czytali streszczenie jego mowy w prasie sowieckiej, byli uderzeni tą różnicą, jaka zachodziła między dwoma tematami.

Trocki w obecnej chwili wysuwa na plan pierwszy sprawę czerwonej armii, przekonując ogół rosyjski, że armia ta ma do spełnienia wielkie zadanie. Wszystkie mowy Trockiego na temat armii są nacechowane wybitną wojowniczością i każdy, kto ich słucha, mimowolnie przychodzi do przekonania, że gdyby to od samej tylko woli Trockiego zależało, wojna byłaby nieunikniona.

Trzeba przyznać, że dla podniesienia i postawienia na odpowiednim poziomie czerwonej armii rządy sowietów robią bardzo dużo. Obecnie nawet wygląd zewnętrzny czerwonej armii w niczem nie przypomina jej wyglądu z czasów inwazji do Polski. Na ulicach Moskwy widzi się krasnoarmiejców zupełnie porządnie ubranych i obutych. Aprowizację armii władze sowieckie przerzuciły na czynniki samo-

rządowe, pozbywając się w ten sposób bardzo znacznej części kłopotów. Obecnie widać, że z szarej masy krasnoarmiejców wyodrębniła się coraz bardziej „komandnyj sostaw“ tj. oficerstwo.

Rady żołnierskie, które pierwotnie były na równi z radami robotniczymi i chłopskimi główną podstawą ustroju politycznego Sowdepia, dawno już należą do przeszłości. Oficerowie, odznaczający się już i zewnętrznym wyglądem rozmaitymi odznakami, odgrywają całkiem inną rolę, aniżeli pół roku temu. Salutowanie, wprawdzie tylko w służbie, znowu powróciło do praktyki armii. Wszystko wskazuje na to, że armia sowiecka szybko europeizuje się i staje się najpoważniejszą podstawą władzy sowieckiej. Wciąganie do armii byłych oficerów carskich przy zapewnieniu im — z jednej strony posłuchu masy żołnierskiej, z drugiej zaś przyzwoitego bytu i traktowania — zdobywa dla czerwonej armii element bardzo pożyteczny, obecnie już zupełnie oddany, traktujący powierzonych mu żołnierzy jako narzędzie polityki narodowej rosyjskiej, której armia czerwona ma służyć. Marzenia najonalistów rosyjskich, przebranych w mundury oficerów czerwonej armii, harmonizują zupełnie z marzeniami prawowiernych komunistów, którzy wierzą w propagowaną i przygotowaną przez siebie rewolucję wszechświatową, obmyślając coraz to nowe sposoby jej przyspieszenia.

Dotychczas komuniści rosyjscy starali się podporządkować ruch socjalistyczny na zachodzie przez odrywanie od istniejących tam partii socjalistycznych grup komunistycznych i tworzenie z nich jednolitej siły, bezwzględnie podporządkowanej rozkazom Moskwy. Obecnie opracowany został plan rozszerzenia tej akcji zapomocą tworzenia „komórek“ komunistycznych już nie tylko w obrębie partii socjalistycznych dla dokonania w nich przewrotu wewnętrznego, ale również i w rozmaitych innych organizacjach. Nowa taktyka ma na celu popieranie wszystkiego, co może przyczynić się do rozkładu społeczeństwa burżuazyjnego. Między innymi w Polsce komuniści mają za zadanie wyzyskiwanie wszelkich ruchów sekcjarskich. Cofając się w domu z pozycji komunistycznych moskiewscy inspiratorzy międzynarodowego ruchu komunistycznego usiłują wszelkimi sposobami przygotować grunt dla przewrotu komunistycznego na Zachodzie, uważając, że tylko wówczas będą mogli i u siebie znowu przejść do ataku na kapitalizm, który teraz tak wymownie zapraszają do współpracy. A na wypadek owego przewrotu komunistycznego na Zachodzie czerwona armia, wyszkolona przez byłych oficerów carskich i wychowana w nowych ideach Trockiego,

ma odegrać pierwszorzędną rolę w wojnie obecnej jest forsownie.

Ponieważ droga na Zachód dla Rosji rosyjskiej spodziewają się, że komunistycznego, prowadzi prędko, przeto w pracy agitacyjnej wonej popularyzowane hasła walki z Polską i

Przegląd

Współzawodnictwo i Hiszpania

Współzawodnictwo Francji i Hiszpanii wilo się jaskrawo na tle międzynarodowym. Amiotem sporu jest sprawa

W toku narad, dotyczących układu angielsko-francuskiego między Lloyd George'em a Poincaré'em, zasadzie decyzyjnej w sprawie Tangeru, wszelkie dążności do ko-

sko-hiszpańskiej, która dykt. Tak donosi „Dziennik“.

Sprzecznosc, a raczej resow Francji i Hiszpanii, juz jest przyczyna starcia den z ostatnimi zatargami na rybołostwo, udzielone tow. francuskie d. cy rościło pretensje.

„Temps“, rozważając Tangerze; wywodzi, że być wynikiem paktu, lecz bynajmniej nie jed- można bowiem przewi- paktu, do czasu kiedy- mają się ze sobą i z Hisz- kich prerogatyw, przy- geru. Anglia nie chce- terytorium hiszpańskie- hiszpańskiej strefy Mar-

Francja ze swojej st- międzynarodowienia, był- w Tangerze uszanowa- niezaprzeczonym faktem- ekonomiczne Francji- wszystkich. „W tych- „Temps“ — nie nie sp- rokowań francusko-an- do ustalenia statutu Tan-

Ceny złota

Rubel

Marka niem.

Korona austr.

Jednostka państw. najo-

Unii Łacińskiej.

Dolar

Korona skandyn.

1 gram czystego kruszcza- w monet.

DR. M. M. GELBER.

Szkice do historii Żydów w Rzeczypospolitej Krakowskiej.

(Ciąg dalszy).

22 marca 1832 r. wypracowali rabin Dow Bor Meisels i wybrani przez gminę żydowską członkowie Mojżesz L. Horowitz, Jonasz Geldwehr, Jakób Eijnhor, Mojżesz Korngold, Jakób Kronen-gold wspomniane pismo).

W początku tego pisma czytamy, że z powodu bliskiej „rewizji i emandacji głównych ustaw“ starają się uwagę protektorów skierować na tę część zbioru ustaw które specjalnie obchodzą Ży-dów.

Nie czynią oni tego, aby przez to dać dowód jakiejś nieufności lub obawy, że to można zanę-dbać, lecz ponieważ są zdania, że oni, jako strona za-interesowana najwięcej się nadają do przeprowa-dzenia wysokiej komisji przez ten labirynt i do doprowadzenia do tego stanowiska, z któ-rego ich interesy mogą być najlepiej rozpatrywa-ne. Do tego kroku skłonił ich fakt, że w akcie konstytucyj, której ulepszeniem zajmuje się tera-

źniejsza komisja — są ustalone dla Żydów usta- wy, o których 15-letnie doświadczenie poucza, że częściowo są same dla siebie, częściowo przez wzajemny związek i ze względu na skutki w naj-wyższym stopniu uciążliwe dla biednych mie-szkańców, gdyż, gdzie skutkiem republikańskiej formy rządu sterem państwa kierują osoby, któ-rych rzemiosło jest takie same, co uciśnionych, tam niemożliwe jest czemu dziwić, że oni się nie zada-walają korzyściami, których im użycza prosty sens ustawy, lecz będą się starali wszelkimi środ-kami uzyskać dla siebie o wiele lepsze warunki.

Zdając sobie sprawę z tego, że skarga przeciw nim spowoduje dalszą interwencję u rezydentów, pozwolili sobie na innowację o których nlema wogóle mowy w statucie, lub nawet koliduje z nim.

Później następują skargi na te wypadki, w któ-rych senat postąpił wbrew postanowieniom sta-tutu. Obejmują one przeważnie a) sprawy podat-kowe b) represje przeciw rabinatowi i żydow-skim instytucjom c) utrudnienia zawarte w statu-cie uobywatelnienia żydowskich mas, zmierzają-ce do zaradzenia tym żalom do rewizji uchwał statutu żydowskiego. Chcemy więc, naszkicować poszczególne punkty tego zażalenia:

1) Według § 22 statutu nie wolno Żydom na uli-cy Wileńskiej posiadać własnych domów. Teraz dekret rządowy rozszerzył tę ulicę — pomimo znajdujących się na ulicach tablic — od mostu podgórskiego do strasimskiego — na wiel- wice

tego artykułu zmuszono Żydów o-mów za połowę ich wartości.

2) Dla żydostwa całej republiki- dusz ustalono roczny podatek- podczas gdy na resztę miesz- 36.000 guld. pol. chociaż było i- tys. Oprócz tego, ściągano za- „lijne“ 6.536 guld. pol. i 3600 guld- chociaż Żydzi według § 29 statu- datkowani tylko w stosunku ich- szły mieszkańców i nie powia- wyjątkowych podatków szcze-gi-głowych. Te nieprawidłowe- jednak na sejmie innem mianem- żywa rząd według upodoba- mu żydowskich pieniędzy, z któ- wać niekompletną szkołę, wyda- rocznie z kasy Żydów, co się sp-

Nędzne żydowskie chaty w- placą prawie za potrójny podatek- podczas gdy mieszkańcy ulic- Kazimierza, gdzie panuje najwięk- wy i gdzie Żydzi bezprawnie od- sności domów, płacą o wiele- opodatkował rząd wbrew prawu- dowskich służących, podwyższy- sumą, która wynosi połowę ich pl-

*) Mianowicie wyjeźli z żydow- 5240 pol. guld. jako kapitał i cz- ni- dalszy

*) Oryginał w wied. arch. państw. Kraków fasc. 439

do Palestyny.

Wedle oficjalnej statystyki w roku 1921 9.000 imigrantów. Tę stosunkowo niewielką liczbę imigrantów przypisać wydany w ostatnim roku 1920 przybyło do Palestyny.

Pracownia pracy.

Z pośród rozmaitych pracowni największą jest arabska (licząca 600 inżynierów), licząca 600 inżynierów. W rozmaitych punktach Palestyny znajdują się wszystkie robotników znajdujące się na tych gruntach. W tej organizacji robotników znajdują się wszystkie robotników znajdujące się w tej organizacji robotników. W tej organizacji robotników znajdują się wszystkie robotników.

Przemysłowe Palestynie.

Wedle tutejszego organu, zamierzonym jest w Palestynie wielkiej fabryki, finansowanej przez

Ind. Narodowego

oczyszczenie ku uczczeniu Kajemeth trwać będzie 15 Szwat. F. N. uchwalili na każde drzewko czyszczone. W dniu tym ukaże się przez palestyńską egzekucyjną naczelny rabinat, oraz

WSKIEGO.

Wiązku rabinów w Niemczech.

Frankfurcie zmarł rabin dr. Wiązku rabinów w Niemczech.

Sprawie imigracji do Palestyny.

Departament imigracji przekuływie syońskiej zaproszenia palestyńskie zagranicą na tutejsze urzędów, która dnia po ogłoszeniu nowych imigracji do Palestyny.

obcych, odwiedzających krakowianin § 22 tego samego statutu na szynki na sześć żydowskich tym określonym porządku lat. ten artykuł nie przewiduje, co będzie tego okresu czasu jednakże ponieważ targi odbywają się w ten czas — więc jest sposobność do prawa innym rodzinom żydowskim po upływie pierwszego okresu, który na 6 lat zniesiono zupełnie prowadzenie szynków.

28 wielu Żydom, którym przyznano atelskie i używali tych praw bez ograniczeń, odmówiono mieszkań im Kazimierzu.

10, 11, 12 i 13 traktują sprawę względem żydowskiego rabinatu i ucyi.

powinno się dodać rabinowi — wania sądów w europejskim języku żydowskiego tłumacza, biegłego w jęz. i polskim. Wybór takiego członka strony rządu stał na Żyda przez bardzo przygnębiało rabinów, jako żydowskiej i obciążało niepotrzebnie 1500 guld. pol. Tę całą inną według zdania wnoszącego zażądać zupełnie.

Według § 8 statutu żydowskiego mu- ra uczęszczać do gimnazjum i być

Wśród pisarzy żydowskich w Berlinie.

Berlin. (ZBK.). W ostatnich dniach stycznia odbyło się tutaj pod przewodnictwem Ch. N. Blaua ostatnie zebranie konstytuujące zawodowego związku hebrajskich i żydowskich literatów i dziennikarzy w Berlinie. Zebranie zatwierdziło statuty stowarzyszenia oraz dokonało wyboru stałego komitetu, w skład którego weszli: Paul Machszowes, Z. Szenc, W. Lucki, B. Katz, D. Bergsohn, M. Kleinmann i D. Einhorn.

Z ruchu syońskiego.

Komitet rejonowy „Hitachdutu” w Krakowie postanowił na posiedzeniu swem z dnia 30 ub. m. przystąpić do pracy reorganizacyjnej i wzmocnienia tego ruchu w zach. Małopolsce. Nasto „Hitachdutu”, narodowe i społeczne wyzwolenie narodu żydowskiego w Palestynie musi być urzeczywistnione, a środkami ku temu celowi zdążającymi są wychowanie silnego i zdrowego elementu chalucowego, zebranie funduszy na „Keren Hajesod”, Żydowski Fundusz Narodowy i Bank robotniczy w Palestynie. Celem wprowadzenia w życie tego programu Komitet rejonowy utworzył stały sekretariat i wzywa wszystkich zwolenników Hitachdutu, by natychmiast zabrali się do pracy organizacyjnej i o tem donieśli sekretariatowi.

Praca Hitachdutu na miejscu będąc zaledwie słabym odbiciem ogromnego poświęcenia się robotnika i chaluca w Palestynie będzie ustawicznie domagać się od całego społeczeństwa żyd. spełnienia dziejowego obowiązku.

Sekretariat Komitetu rejonowego „Hitachdutu” dla zach. Małopolski w Krakowie, Stradom 15, ofic. otwarty codziennie z wyjątkiem sobót i świąt żydowskich od 10—12 i 4—7.

Czy gość hotelowy płaci daninę.

Nie płaci jej nawet stały lokator hotelu.

Rozporządzenie wykonawcze pana ministra skarbu z dnia 7 stycznia do ustawy o daninie wyjaśnia dostatecznie, że mieszkaniowiec hotelu, czy to stały, czy nie stały gość, nie płaci żadnej daniny jako lokator czy sublokator.

Właściciel hotelu płaci daninę podwójną, bo jako właściciel przedsiębiorstwa przemysłowego — 100-krotną wysokość opłaty za świadczenie przemysłowe i jako lokator, o ile wynajmuje lokal od właściciela domu — wówczas daninę płaci w wysokości dwukrotnej sumy czynszu za rok ubiegły.

W żadnym zaś wypadku gość chwilowy w hotelu nie płaci daniny od zajmowanego numeru, ani też nie płaci jej i taki gość, który stale zajmuje numer.

zaopatrzonym w niezbędne świadectwa szkolne. Lecz ostatnie wybory rabinów — mowa tu o wyborach z r. 1832, kandydaci Heisl i Saul Landau — dowiodły niewątpliwie, że nie zgłosił się żaden kandydat, któryby tym wymogom zadość uczynił, gdyż połączenie studiów gimnazjalnych z teologicznymi było niemożliwe. Tymczasem § 13 skasował wszystkie żydowskie szkoły publiczne, aby zmusić Żydów do uczęszczania do publicznych szkół miejskich, przez co odebrano im w zupełności możność studiowania żydowskiej teologii.

Następnie według § 6 nie wolno było rabinowi wydawać w procesach sądowego orzeczenia, który to zakaz został przez rząd rozszerzony również na sądy rozjemcze, co zmuszało Żydów do prowadzenia publicznych procesów, pociągających za sobą kosztu sporu, a to się przyczyniało do zubożenia żydowskich mas. Rząd domagał się również, aby wszyscy żydowscy prywatni nauczyciele religii poddali się także egzaminowi w polskim języku, jeżeli chcą być kwalifikowani w swoim zawodzie, chociaż według § 3, tylko rabin ma jakiś nadzór nad nauczycielami.

Również ustanowiono nad żydowskim szpitalem, łaźnią i synagogą nadzór wójtów gminnych, co spowodowało niepotrzebne wydatki dla żydowskiej gminy. Podanie powołuje się jeszcze na jeden punkt, który za szkodliwie uważa „kultuwanie Żydów”. Wprawdzie użycono Żydom prawa „regulowania do morgów kraju”, jednak i

W praktyce jednak właściciele hoteli będą chcieli rozłożyć pewną sumę z zapłaconej daniny na komorne na swoich stałych klientach. Będzie to jednak przedmiotem prywatnego porozumienia się stron zainteresowanych.

Podziękowanie.

Wszystkim, którzy nam z powodu śmierci męża Natana okazali czynną pomoc i współczucie WP. Rappaportowi, kierownikowi szkoły powszechnej, rodzinie WP. Wolfów, grom nauczycielskiemu w Będzinie, uczniom i uczniom tej szkoły składamy z głębi żołądka serca najserdeczniejsze podziękowanie

Marja Willner z dziećmi w Sanoku.

Złote zegarki

„Omega”, „Schaffhausen” i t. d. Takoteż srebro stołowe, kandelabry i wszelkie wyroby srebrne i złote oraz brylanty. Biżuterię w wielkim wyborze — poleca po cenach najniższych hurtownie i częściowo M. Kornreich, Kraków, Stradom 3

Komitet zabawowy Z. K. S. „Amatorzy” w Krakowie

Urządza w sobotę, dnia 11-go b. m. w sali Tow. Lekarskiego przy ul. Radziwiłłowskiej 1.

Wielki Bal Galanierzy

Początek o godzinie 9-tej wiecz.

Wstęp tylko za okazaniem zaproszenia. Osoby, które z powodów od Komitetu niezależnych zaproszeń nie otrzymały raczą się po takowe zgłosić w kawiarni Europejskiej przy ul. Gertrudy 15, codziennie między godz. 8 — 10 wiecz. gdzie urzęduje Komitet zabawowy. KOMITET.

Podarki ślubne

srebro oraz wyroby złote, brylanty i zegarki 79 poleca najtaniej Emil Goldwasser, Kraków, Grodzka 25

JOEL BABAD Rzeszów 204 BRONIA SAFIER Oleszyce 204 Zaręczeni w styczniu 1922.

Z okazji zaręczyn naszego wice komisarza p. Joela Babada z p. Bronią Safier z Oleszyce serdecznie gratulujemy. Ku uczczeniu Jego pamięci ofiarujemy 1 dunam na Jego imię

Komisya Żyd. Fund. Narod. w Rzeszowie.

Z okazji zaręczyn naszego kuzyna p. Hermana Lepriga z p. Kornblithówną z Mielca serdecznie gratuluje Rodzina Blitzer z Kolbuszowej.

grunty absolutnie nie mogły wyżywić właściciela. Najlepszym źródłem do zarabkowania były fabrykacje wódek do czego nie dopuszczono Żydów z powodu tych przepisów. Żyd jest zmuszony, uprawiać handel, który musiał być w skutkach bardzo szkodliwy, gdyż połowa poświęcających się temu zawodowi jest bez majątku i z tego powodu musiała posługiwać się celem uzyskania środków do życia częściowo poniżającymi środkami.

W ostrych słowach przedstawiono dalej kiepską sytuację gospodarczą, która przyczyniła się do tego, że 4000 osób z powodu braku środków do utrzymania się zostało żebrakami, i którzy stali się ciężarami dla gminy. Gdyby ten smutny stan trwał dalej, wtedyby zagrażało niebezpieczeństwo, iż część ludności, która jeszcze żyje w dobrobycie musiałaby paść ofiarą tych warunków.

Z tego powodu trzeba koniecznie zaradzić tym smutnym stosunkom. Konstytucja z r. 1817 użyła wprawdzie Żydom wielkich ułatwień, a jeszcze większych tym, którzy się wybijają przez wyższe wykształcenie, lecz o tych przywilejach mogli myśleć tylko ci, którzy dzięki swemu dobrobytowi mogli uzyskać wyższe wykształcenie.

Dalszy ciąg nastąpi.

KRONIKA.

Kraków, 8 lutego.

WYŁOŻENIE DO PRZEGLĄDU KSIĄG POBORU DANINY.

Magistrat zawiadamia, że w czasie od dnia 3 do 22 lutego br. będą wyłożone do przeglądu księgi poboru daniny, obejmujące płatników podatku gruntowego, domowo-czynszowego i powszechno-zarobkowego w miejscach uwidoczni-tych na obwieszczeniach rozlepionych na murach miasta.

Przeciw obliczeniu daniny w wyłożonych do przeglądu księgach poboru wolno płatnikom wnieść odwołanie do Izby Skarbowej w Krakowie przez tutejszy Urząd podatkowy w ciągu dni 14 licząc od dnia 23 lutego br. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty daniny w terminach niżej podanych.

Wymienieni w księgach poboru daniny płatnicy wszystkich trzech kategorii winni naliczyć obliczoną w tych księgach daninę w dwa równe raty, z których pierwsza jest płatna w ciągu 4 tygodni licząc od dnia 16 lutego br., jako osmego dnia wyłożenia ksiąg poboru do dnia 8 marca włącznie, zaś druga rata w ciągu 6 tygodni po upływie terminu płatności raty pierwszej, tj. w czasie od 9 marca br. do 19 kwietnia br. włącznie.

W czasie od dnia 16 lutego do 20 lutego br. przyjmować będzie wpłaty daniny tymczasowo tutejsza główna kasa miejska w godzinach od 9 rano do 1 popołudniu, a to oprócz urzędu podatkowego, zaś począwszy od dnia 23 lutego będą ustanowione do poboru daniny osobne miejskie kasy, które magistrat poda przed tym dniem do wiadomości.

Główna kasa miejska pobierać będzie wpłaty daniny tylko w walucie markowej.

Niewpłacone w powyższym terminie raty daniny będą ściągane przez magistrat przymusowo wraz z kosztami egzekucyjnymi i odsetkami za zwłokę w wysokości 5% od sta miesięcznie, licząc od dnia następnego po upływie terminu płatności.

BRĄK WĘGLA W KRAKOWIE

Niedostateczne opalanie szkół.

W czasie ostatnich długotrwałych mrozów mieszkańcy Krakowa wyczerpali zupełnie swoje zapasy węgla. Nieliczne transporty, jakie nadechodzą dla miasta, nie mogą wystarczyć na potrzeby ludności. Jak się dowiadujemy, głównym powodem braku węgla jest nieżyczliwe stanowisko zarządów kopalnianych, które nie dotrzymują warunków umowy, zawartej z gminą i z właścicielami tutejszych składów hurtownych, a natomiast kierują transporty na prowincję, gdzie pozbywają węgiel po wyższych cenach.

Brak węgla odbija się również bardzo dotkliwie na prowadzeniu nauki w szkołach krakowskich. Niektóre zakłady z powodu niedostatecznego zaopatrywania w węgiel już to zostały zamknięte, już to młodzież musi odbywać naukę w nieopalanym salach. Wskutek licznych przebiegnięć frekwencya uczniów coraz bardziej się zmniejsza. Jak nas informują, dyrekcje szkół nie mogły zaopatrzyć się w zwykłym czasie (tj. w letnich miesiącach) w dostateczną ilość opału z powodu braku funduszy na ten cel. Dziwić się należy, że miarodajne czynniki nie dbają o zdrowie młodzieży i normalny tok nauki, podczas gdy w innych instytucjach państwowych węgla jest pod dostatkiem tak, że nawet korytarze są ciepło opalane.

ZNOWU PODROZENIE MIĘSA.

Rzeźnicy krakowscy przed pewnym czasem podjęli starania w magistracie o podwyższenie cen mięsa z powodu zwyżki cen bydła. Sprawa ta była przed kilku dniami przedmiotem obrad komisji aprowizacyjnej, która przekazała wypracowanie nowego cennika podkomisie cennikowej. Na wczorajszym posiedzeniu tej podkomisyi ustalono następujące ceny mięsa: wołowina z 20-procentową dokładką za 1 kg 310 mk, polędwica 380 mk, cielęcina 270 mk. Ceny wieprzowiny pozostają niezmienione.

Znaczne podwyższenie cen mięsa pociągnie za sobą podwyższenie cennika potraw w restauracjach krakowskich. Nowa taryfa potraw ma być ogłoszona w najbliższych dniach.

Te nowe podwyżki nie mają większego uzasadnienia, spowodują ogólną podwyżkę cen artykułów żywnościowych, co znowu odbije się na kieszeniach konsumentów. Odpowiednie czynniki powinny dążyć do tego, by z województwa krakowskiego nie wywożono bydła do innych województw, skąd spekulanci przemycają je za granicę państwa. Na targowicę miejską spędza się coraz mniej bydła, gdyż przed rogatkami miasta wykupują je spekulanci i od razu ładują do wagonów. To samo dzieje się po wsiach. Dodac

również należy, że w także udział pewnej części tego podwójny zysk. Kę cen mięsa w miasto wywozie.

— Śmierć prezesa. W południe zmarł w Krakowie pierwszy prezes nowo-wojewódzkiego krakowskiego pozyskał sobie ze względu na sumie nie podległych mu s dyrektorem krajowe

— Miejski podatek. Rada miasta na w mu rozpatrywały t datku obrotowego. egotnej, odłożyły ad tym projektem.

Dowcipny wład i Małkowskiej. Włamał się onegdź zady skradł 40.000 stole kartkę do p jacej: „Proszę pa wnej za pieniądze, biurka. Z poważa drugiej stronie kar otworzył wytruche wpadł w ręce poli Jest to 17-letni Ste miejskiej; w sledz dzieży i do podru mdał byc jakiś kot do przechowania b sledztwo w toku, brano.

— Pod zarzutem. Knieiego mieszkańc rzędnika prywatne kowskiej 1. 29, are Zaka (lat 35) z Cz

— Na gorącym u młodocianych złod 19) i Stanisława Str gdy z wystawy w sw. Anny usiłowali

— Nie trzeba spa dugu z Oświęcimia mu skradł jakiś ni chwili, gdy Oświęc dwoma ubraniami. Nadto prawdopodob skradł mu z kiesze rający 900 marek i skich i dokumenta.

— Tajemnicze po 6 wiecz. zgłosił się wego 40-letni Adolf niezbadanych okolicz lewą rękę na ul. W wia owatrzył ranego.

— Pożar. W osm padki pożarów miesz wadliwością pieców. interweniowała straż pożarze, powstałym Szczepańskim. W m skiego na II piętrze belkowanie od pieca pośrednio na podłozc rąbawszy część podłoz

Z teatru, litera

— Z teatru J. Słow tek jedyne w tym ty stawienie „Horsztyni inne wykupiono w ca kiego, stale pociąga kończy się obecnie pr raz 1-szy wesola ko obrońca”. W niedzielę nach zniżonych „Dz skiego.

— Miejski teatr Op wie. Dziś „Odmłodzo dame Butterfly” z p. pelna wytwornego wd retka Szwarca „Król szych dniach tygodnia rze naszego teatru w szych sił operetkowy St. Poleńskiego.

murderstw rabunko-
w. krakowskim, chrza-
wadowskim, a nadto
m. Śląsku
nie stał tylko Jarosz,
z całej szajki. Rozpra-
w. Tizaskowski, w try-
o. Baczyński. Czuma i
prokurator Łajchalowski
ski.

ukowie członkowie ro-
stanowczo w osobie
zeszłych napadu na
sznury koral, znale-
y domu Jarosza, roz-
swą własność, zrabo-
adu. Oskarżony wy-
cznej nocy, u Kowa-
że współnicy jego
werów na tę wypra-
obie na skraju lasu
rabunku dali mu J

atora i obrońcy, try-
że ogłosił wyrok,
za winnym zbrodni
karę śmierci przez
onano o godz. 415
ziennem.

szedł wczoraj do Kra-
o telegram z Kato-
bandytów pod Kato-
fa Kozy, Piotra Or-
ka". Bandyci będą
gdzie stan, w tych

adujemy się szczegó-
nia Kozy i Orkjsza.
ieszkanu w Katow-
polcy Koza spoży-
regiszy policyantów,
dząc wynierzone ku
dl na ziemię, wycią-
leżała opodal na krze-
szy Kozy w pochwy-
że w kieszeni znaj-
teczne, dwa rewolwe-
te proszki i płyny u-
kiszu znaleziono gra-
buki usypiające.
y w drodze dyploma-
bandytów krakowskie
rnemu.

Wielki.

Do III komisaryatu
zgłosił się jeden z wię-
potę z więzienia w Gro-
oddając się dobrowol-
wszy się wyjaśnił, że
ale współtowarzysze
więc musiał to uczynić
szy do domu, obliczył,
wzięcia, gdzie pozo-
niedzenia pół roku, niż
przykłąw następną
wrotem do więzienia.

adek grypy w wojsku.
orny" dowiaduje — w
epidemii grypy w woj-
apowiadane zarządzenia
tych zarządzeń lekarze
obnysleć plan postę-
wybuchu tej epidemii.

dotyczy to głównie wy-
omieszczeń dla izolowa-
przypadków grypy, nie
j leczenia szpitalnego,
transportowanie chorých
teraz szpitali wojskowych
powikłań, które są bar-
ypadkach grypy i z ko-
niamu epidemii.

z ustawy o służbie
yło się we Lwowie po-
ządu okręgowego Związ-
owców Rzeczypospolitej
zku kolejowców i Kola-
wowskiej. W rezultacie
wystosować na ręce pre-
raz ministra kolei żela-
projektowi ustaw o służ-
lejach żelaznych. Projekt
przez przedstawicieli
y pracowników kolejow-

REPERTUAR TEATRU M. J. SŁOWACKIEGO

roda „Horsztynski”.
Czwartek: „Horsztynski”.

TEATR MIĘJSKI. OPERA I OPERETKA

Sroda: „Odmłodzony Adolar”.
Czwartek: „Madame Butterfly”.

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA”

Sroda: „Ułubieniec kobiet”.

REPERTUAR OPERETKI W NOWOCZESNEJ

Sroda: „Krowoderskie zuchy”.
Czwartek: „Krowoderskie zuchy”.

Ciekawe wiadomości.

Jak powstają dreadnoughty? W „Rzeczpospo-
litej” czytamy:

Jakkolwiek głośny projekt Hughesa wywołał
na całym świecie wielkie zainteresowanie spra-
wami morskimi i wyraz „Dreadnought” słyszy
się zarówno z ust poważnych polityków, jak i u-
cznia szkolnego, mało kto zdaje sobie sprawę z
tego, co znaczy Dreadnought. Maximum wiedzy
zwykłego śmiertelnika ogranicza się zwykle do
tego, że pod wyrazem Dreadnought kryją się ol-
brzymy morskie o pojemności kilkadziesiąt tysię-
cy ton.

Dla zilustrowania, co to znaczy taki olbrzym
morski niech służy nam kilka danych. Po pierw-
sze, statek morski, który można nazwać olbrzy-
mem morskim w nowoczesnym znaczeniu był
„Great Eastern” o pojemności 19.000 ton, długo-
ści 207 m., szerokości 25.3 m., który posiadał ma-
szyny o sile 7.700 koni mech., a zabierał obok im-
ponujących ilości towarów 4000 (cztery tysiące) o-
sób ze sobą.

Lat 8 pracowało dziennie 18.000 osób, by po-
mieniony olbrzym wybudować, a do budowy je-
go zużyto 34500000 kg. walcowanej stali, 2 miliony
kg. żelaza, 1 milion kg. miedzi i 6 i pół miliona kg.
drzewa.

A jednak pierwszy ten olbrzym nie miał powo-
dzenia, gdyż społeczny świat nie dorósł jeszcze
do zrozumienia tego tryumfu myśli ludzkiej, tak
że „Great Eastern” został w roku 1891 rozebrany.

Wprawdzie w nowszych czasach buduje się w
krótszych terminach, jak to z tabelki widzimy,
lecz budowanie olbrzymów morskich jeszcze za-
biera lata czasu.

Latwo tedy zrozumieć, jakie olbrzymie znacze-
nie ma zrealizowanie ograniczeń zbrojeń mor-
skich, gdyż te miliony godzin pracy, miliardowe
wartości budulca mogłyby iść na cele humanitar-
ne. Za każdy taki Dreadnought można wybudo-
wać dziesiątki szpitali, domów sierot i przytuł-
ków starców.

Wielki. Izba handlowa belgijsko-polskiej w dn. 28 stycznia poseł
polski, hr. Sobanski, witając przewodniczącego
Izby Vanderburgha oświadczył, iż reputacja han-
dlowa Belgii zapewnia jej wybitne miejsce na
rynkach polskich, które ożywiły się znacznie z
powodu polepszenia się sytuacji finansowej Pol-
ski. W odpowiedzi swej Vanderburgh podkreślił
korzyści, jakie wyniknąć mogą dla przemysłu i
handlu belgijskiego z nawiązania ścisłych stosun-
ków z Polską.

Dział gospodarczy.

HANDEL I PRZEMYSŁ

Izba belgijsko-polska. Na posiedzeniu Izby han-
dlowej belgijsko-polskiej w dn. 28 stycznia poseł
polski, hr. Sobanski, witając przewodniczącego
Izby Vanderburgha oświadczył, iż reputacja han-
dlowa Belgii zapewnia jej wybitne miejsce na
rynkach polskich, które ożywiły się znacznie z
powodu polepszenia się sytuacji finansowej Pol-
ski. W odpowiedzi swej Vanderburgh podkreślił
korzyści, jakie wyniknąć mogą dla przemysłu i
handlu belgijskiego z nawiązania ścisłych stosun-
ków z Polską.

Drożyna znów rośnie. Komisja do badań
kosztów utrzymania istniejących przy Głównym
Urzędzie statystycznym ustaliła, że drożyna w
Warszawie wzrosła w miesiącu styczniu w sto-
unku do miesiąca grudnia 03 procent. Jest to
pierwsza notowana oficjalnie wyższa cen od li-
stopada ub. roku.

Niemcy podwyższyły taryfę kolej. Z dn. 1 lutego
weszła w całość Niemczech w życie podwyżka ta-
ryfy osobowej na kolejach o 75 procent. Podwyż-
ka ta wynosi w markach niemieckich dla odległo-
ści do 75 kilometrów 15 marek niem. dla pierw-
szej i drugiej klasy, 8 mk. dla trzeciej klasy, dla
odległości do 150 kilometrów podwójną, dla odle-
głości powyżej 150 kilometrów potrójną kwotę.
Peronówki kosztują w Niemczech od 1 lutego 1
mk. niem.

Eksport rudy manganowej z Rosji. W ostatnich
czasach wywożone są znaczne partie manganu z
Poti do Anglii. W tych dniach przez Konstantyn-
opol przepłynął do Anglii okręt, wiozący 5 tys.
ton rudy manganowej. W drodze są 4 statki wio-
zące 20 tys. ton manganu.

